"Kirli, hastalıklı, duygusuz ama heyecan verici..."
— The New Republic

Horace McCoy

ATLARI DA VURURLAR

SCALA YAYINCILIK

© Scala Yayıncılık ve Tanıtım A.Ş.
ISBN: 975-7132-27-6
© Serpent's Taii

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Birinci baskı:
Eylül 1998

Çeviren:
Ayşe Karasu
Kapak tasarım:
Davut Köse
Sayfa düzenleme:
Vedat Ateş
Baskı:
Melissa Matbaacılık

Scala Yayıncılık ve Tanıtım A.Ş.
İstiklal Caddesi Mis Sok. Tan Apt. 6/7-8
Beyoğlu - 80050 İstanbul
Tel: (0212) 251 51 26 - 245 43 89
Faks: (0212) 245 28 43
E-Mail: scala@escortnet.com

Kapak fotoğrafı: *"They Shoot Horses, Don't They?"* adlı filmden bir sahne;
Jane Fonda ve Michael Sarrazin.

ATLARI DA VURURLAR

Horace McCoy

Çeviren
Ayşe Karasu

ROMAN

sanık ayağa kalksın...

. . . birinci bölüm

Ayağa kalktım. Bir an, rıhtımdaki bankta oturan Gloria'nın görüntüsü geldi gözümün önüne. Mermi, başının yan tarafından henüz saplanmıştı; kan akmaya başlamamıştı bile. Tabancanın çaktığı flaş, yüzünde duruyordu hala. Herşey gün ışığı kadar saydamlaşmıştı. İyice gevşemişti, çok rahattı. Merminin itici gücüyle, başı benden öte yana çevrilmişti; bulunduğum yerden profilini tam olarak seçemiyordum ama, yüzünü ve dudaklarını görebildiğim kadarıyla gülümsediği anlaşılıyordu. Pasifik kıyısına çöken gecenin kör karanlığında, büyük ıstıraplar içinde, arkadaşsız, insafsız katiliyle bir başına öldüğünü jüriye anlatan savcı yanılıyordu. Bir insan ancak bu kadar yanılabilirdi. Ölürken can çekişmemişti. Rahatlamıştı, huzur içindeydi ve gülümsüyordu. Onu ilk kez gülerken görüyordum. O halde, nasıl can çekişiyor olabilirdi ki? Ayrıca arkadaşsız da değildi.

Ben onun en iyi arkadaşıydım. Onun tek arkadaşıydım. O halde, nasıl arkadaşsız olabilirdi?

... mahkeme kararının açıklanmasını engelleyecek yasal bir gerekçe var mı?

. . . ikinci bölüm

Ne diyebilirdim ki? ... Bütün bu insanlar onu öldürdüğümü biliyordu; bana yardım edebilecek tek insan da ölmüştü. Ben de orada öylece durmuş, yargıca bakıyor ve başımı iki yana sallıyordum. Sığınabileceğim tek bir özür yoktu.

- Mahkemenin merhametine sığının, dedi beni savunmakla görevlendirilen avukat Epstein.

- Ne diyorsunuz? dedi yargıç.

- Sayın yargıç, dedi Epstein, mahkemenin merhametine sığınıyoruz. Bu genç, kızı öldürdüğünü itiraf ediyor, ancak onun iyiliği için işlemiş cinayeti.

Yargıç bakışlarını bana dikerek, kürsüye bir yumruk indirdi.

Kararın açıklanmasını engelleyecek
herhangi yasal bir gerekçe bulunamadığından...

. . . üçüncü bölüm

Gloria ile tanışmamız çok matrak olmuştu. Meğerse filmlerde oynamak için uğraşırmış ama, ben bunu daha sonra öğrendim. O gün, Paramount Stüdyoları'ndan çıkıp Melrose Caddesi'ne doğru yürürken, arkamdan birinin 'hey, hey' diye seslendiğini duyunca dönüp baktım ve el sallayarak bana doğru koşan bir kız gördüm. Durdum, ben de ona el salladım. Yanıma ulaştığında soluk soluğa kalmıştı, çok telaşlıydı. Onu tanımadığımı farkettim.

- Lanet olası otobüs, diye söylendi.

Çevreme şöyle bir bakındım, yarım blok ötedeki otobüs, Western stüdyolarına doğru yokuş aşağı iniyordu.

- Ah, dedim, ben de bana el salladığınızı sanmıştım...

- Size neden el sallayayım ki? diye sordu.

Güldüm, bilmem, dedim. Siz de bu tarafa mı gidiyordunuz?

- Tamam, ben de Western'e yürüyerek giderim, dedi ve Western'e doğru yürümeye koyulduk.

İşte herşey böyle başlamıştı. Tabii şimdi bana çok tuhaf geliyor. Hiçbir şey anlamıyorum. Uzun uzadıya düşündüm ve yine hiçbir şey anlayamadım. Hayır, cinayet işlememiştim. Bi-

rine iyilik yapmak istedim ve sonunda öldürülen ben olacağım. *Beni öldürecekler. Yargıcın ne diyeceğini çok iyi biliyorum. Bakışından anladığım kadarıyla söyleyeceklerinden çok memnun olacağından ve arkamdaki insanların da onun söyleyeceklerini işitmekten çok memnun kalacaklarından eminim.*

Gloria'yla tanıştığımız sabaha dönelim. Kendimi hiç iyi hissetmiyordum; hastalığı tam olarak atlatamamıştım ama, von Sternberg'in çektiği Rus filminde iş bulurum umuduyla Paramount Stüdyoları'na gitmiştim. Eskiden von Sternberg, Mamoulian veya Boleslawsky için çalışmaktan, onları film çekerken görmek için para almaktan, açıları nasıl hesapladıklarını, filmi nasıl kurguladıklarını öğrenmekten daha güzel ne olabilir diye düşünürdüm... İşte böylece Paramount'a gittim.

İçeri girmeyi beceremedim ve von Sternberg'in asistanlarından biri öğle yemeği için dışarı çıkana kadar bina önünde dolandım durdum. Asistanı yakalayıp, filmin fon sahnelerinde görünme şansım olup olmadığını sordum.

- Hiç yok, dedi ve von Sternberg'in fonda görünen figüranların seçimi konusunda çok titiz davrandığını söyledi.

Davranışı hiç hoşuma gitmemişti ama, ne düşündüğünü biliyordum, üstüm başım pek de hoş görünmüyordu. Çektiğiniz kostümlü bir film, değil mi? diye sordum.

- Biz figüranlarımızı Merkez'den temin ederiz, dedi ve gitti...

Belirli bir amacım, hedefim yoktu; Gloria'nın arkamdan seslendiğini duyduğumda, dünyanın en büyük yönetmeni olarak beni parmakla gösteren insanların önünden Rolls-Royce'umla geçiyordum sadece. Bu işler nasıl oluyor, görüyor musunuz?

Böylece Melrose Caddesi'nde aşağı Western'e doğru yürüdük, bu arada tanışma faslını da hallettik; Western'e ulaştı-

ğımızda adının Gloria Beatty olduğunu öğrenmiştim, figüranlık yapıyordu ve onun da işleri pek yolunda değildi, o da benimle ilgili ufak tefek şeyler öğrendi. Ondan çok hoşlanmıştım.

Beverly Hills yakınlarındaki bir pansiyonda, küçük bir odada yaşıyordu. Ben de birkaç blok ötede oturduğum için, o akşam yine görüştük. Zaten o ilk gece herşeyin başlangıcı oldu ama, şimdi bile onu görmeye gittiğim için pişman olduğumu söyleyemem. Yaklaşık yedi dolarım vardı. Hasta kız arkadaşını ameliyat için Santa Barbara'ya götüren bir arkadaşımın drugstore tezgahındaki yerine bakarak, millete gazoz satıp kazanmıştım bu parayı. Gloria'ya sinemayı mı, yoksa parka mı gidelim diye sordum.

- Ne parkı? diye sordu.

- İşte şu dar yol parka çıkıyor, dedim.

- Tamam, dedi, nasıl olsa gırtlağıma kadar sinema oldum. O kadınların hepsinden daha iyi oyuncu değilsem, şapkanı yerim - haydi parka gidip oturalım, onu bunu çekiştiririz...

Parka gitmek istediği için memnun olmuştum. Orası pek hoştu. Oturmak için pek güzel bir yerdi. Aslında küçücüktü, bir yanı olsa olsa yüz metre kadardı ama, çok kuytu ve sakindi, sık ağaçlarla kaplıydı. Dümdüz gövdelerinin tepesinde yaprakları birden açılıveren palmiyeler elli, atmış ayak yüksekliktey-di. İnsan bir kere parka girmeyegörsün, derhal bir güvenlik hissi yayılıyordu içine. O koca koca miğferli palmiyeleri benim özel muhafızlarım olarak düşlerdim; benim özel adamı koruyan nöbetçilerimdi onlar...

Park, oturmak için harika bir yerdi. Palmiyelerin arasından binalar görünürdü, damlarındaki kırmızı neon ışıklarıyla gök ve yeryüzünü, kaldırımdaki insanları kızıla boyayan apartmanların köşegen siluetleri görünürdü. Bunların hepsinden kurtulmak istediğiniz an, parkta oturup sabit bakışlarınızı

manzaraya dikmeniz yeterli olurdu... o saat uzaklaşıp, erimeye başlardı görüntü. Onları istediğiniz mesafeye defedebilirdiniz.

- Burayı daha önce farketmemiştim, dedi Gloria.

- Bayılırım buraya, dedim ceketimi çıkarıp oturması için çimlerin üzerine sererken. Haftada üç-dört kez gelirim buraya.

- Evet sevdiğin belli oluyor, dedi otururken.

- Ne zamandır Hollywood'dasın? diye sordum.

- Yaklaşık bir yıldan beri. Şimdiye kadar dört filmde oynadım bile. Aslında daha fazla rol kapabilirdim ama, Merkez'e kaydolamadım bir türlü.

- Ben de öyle, dedim.

Merkez Casting Ajansı'na kayıtlı olmadığınız sürece, filmlerde oynama şansınız fazla olmuyordu. Büyük stüdyolar, Merkez'i arayıp dört İsveçli veya altı Yunanlı'ya, ya da çingene tipinde iki kişiyle altı grandüşese ihtiyaçları olduğunu bildiriyorlardı, gerisiyle de Merkez ilgileniyordu. Gloria'ya bakınca neden Merkez'e kayıt yaptıramadığını anlamıştım. Çok sarışın, çok kısaydı ve yaşından büyük gösteriyordu. Şöyle iyi bir gardrop düzebilse daha çekici görünebilirdi ama, ben yine de ona güzel demezdim.

- Sana yardımcı olabilecek biriyle tanışmadın mı hiç? diye sordum.

- Bu işte sana kimin yardımcı olacağını nereden bilebilirsin ki? dedi. İnsanlar elektrikçiyken, ertesi gün yapımcı oluveriyor. İyi bir parti bulmanın tek yolu, önünden geçenin arabasına atlamaktan geçiyor galiba. Ayrıca, erkek yıldızların kadın yıldızlar kadar yardımcı olup olamayacağını da bilemiyorum. Anladığım kadarıyla ben bugüne kadar hep yanlış cinsiyete başvurmuş bulunuyorum...

- Nasıl oldu da Hollywood'a geldin? diye sordum.

- Ah, bilmiyorum, dedi çabucak. Ama, yaşadıklarım ne

olursa olsun, evde sürdürdüğüm hayata göre ilerleme sayılır. Nerede yaşadığını sordum. Teksas, dedi. Batı Teksas, oraları gördün mü?

- Hayır, dedim. Ben Arkansas'lıyım.

- Batı Teksas, tam bir cehennemdir, dedi. Teyzem ve eniştemle yaşıyordum. Enişte demiryolunda makasçıydı. Onu haftada sadece bir ya da iki kez görürdüm, tanrıya şükür...

Duraladı, hiçbir şey söylemeden, binaların tepesindeki puslu ve kızıl ışıkları seyretti.

- Ama, en azından bir yuvan vardı, dedim.

- Sen ona yuva mı diyorsun, dedi. Ben başka bir isim veriyorum. Enişte evdeyken sürekli peşimde dolaşırdı, evde olmadığı zaman da teyzemle didişip dururduk. Sırlarını açığa vuracağımdan korkardı.

- Ne hoş insanlarmış, dedim içimden.

- Sonunda evden kaçtım, dedi. Dallas'a kaçtım, oraya gittin mi hiç?

- Ben Teksas'a adımımı bile atmadım, dedim.

- Neyse, birşey kaçırmış sayılmazsın, dedi. İş bulamayınca, dükkanın birinden hırsızlık yapmaya karar verdim, böylelikle polisler benimle ilgilenirdi.

- İyi fikir, dedim.

- Müthiş bir fikirdi ama, işe yaramadı. Gerçi tutuklanmayı başardım. Ne var ki, polisler halime acıyıp serbest bıraktılar. Açlıktan ölmemek için, belediyenin köşesinde sosisli sandviç satan bir Suriyeli'ye yamandım. Adam sürekli tütün çiğniyordu. Sen hiç tütün çiğneyen bir herifle yatağa girdin mi?

- Girdiğimi söyleyemem, dedim.

- Belki buna da katlanabilirdim ama, satış yaptığı yerde müşterilerin arasında ve mutfak masasının üzerinde benimle sevişmeye yeltenince, bıraktım. Birkaç gün sonra da zehir içtim.

- Aman Tanrım, dedim kendi kendime.

- Ama, yeterince almamışım, dedi. Sadece midem bulandı ve kustum. Ögh, tadı hala ağzımda. Bir hafta hastanede yattım. Hollywood fikri de orada doğdu.

- Nasıl oldu peki?

- Sinema dergileri sayesinde, dedi. Taburcu olduktan sonra, otostopçuluğa başladım. Komik değil mi?...

- Evet komik, dedim gülmeye çalışarak. Annen-baban yok mu?

- Artık yok, dedi. Babam, savaşta Fransa'da öldü. Ben de savaşta ölmek isterdim.

- Film işinden neden vazgeçmiyorsun? diye sordum.

- Neden ki? Bir gecede yıldız olabilirim. Hepburn'le Margaret Sullavan'a, Josephine Hutchinson'a baksana... Ama, bende biraz yürek olsa ne yapardım biliyor musun: ya pencereden atlar, ya da kendimi bir tramvayın önüne atardım.

- Seni çok iyi anlıyorum. Neler hissettiğini çok iyi biliyorum.

- Bana asıl tuhaf gelen, insanların yaşama o kadar önem verip, ölümü hiç takmaması. O büyük bilimadamları hayatı uzatmak için o kadar uğraşacak yerde, neden daha mutlu bir şekilde ölmenin yolunu bulmaya çalışmazlar ki sanki? Dünyada benim gibi, ölmek isteyen ancak yeterli cesareti bulamayan yığınla insan vardır herhalde.

- Ne demek istediğini anlıyorum, dedim.

Birkaç saniye süreyle ikimiz de konuşmadık.

- Bir kız arkadaşım beni plajda yapılacak dans maratonuna sokmak istedi, dedi. Dansa devam edebildiğin sürece yemek ve yatak bedava, yarışmayı kazanırsan da bin dolar ödül.

- İşin bedava yemek kısmı çok iyi, dedim.

- Orası o kadar önemli değil. Asıl önemlisi, yığınla yapım-

cı ve yönetmen o dans maratonlarını izlemeye gidiyor. Yani bir filmde rol kapma şansın oluyor... Ne diyorsun?

- Ben mi, dedim. Ah, ben dans etmeyi pek beceremem...

- Canım dans etmen gerekmiyor. Biraz hareket et yeter.

- Onu bile becerebileceğimi sanmıyorum, dedim. Bir süre önce fena halde hastalandım. Bağırsaklarımı üşütmüşüm. Neredeyse ölüyordum. O kadar kuvvetten düştüm ki, bacaklarımın üzerinde doğrulabilmem için vinç gerekiyordu. Yok, ben denemesem daha iyi olur, dedim başımı iki yana sallayarak.

- Bütün bunlar ne zaman oldu?

- Bir hafta önce, dedim.

- Ama, şimdi iyi görünüyorsun, dedi.

- Ben aynı fikirde değilim - denemesem daha iyi olur. Yeniden hastalanırsam, hapı yutarım.

- Ben sana bakarım, dedi.

-... Belki bir hafta sonra, dedim.

- Çok geç olur. Şu anda yeterince kuvvetlisin, dedi...

... mahkememiz ...

. . . dördüncü bölüm

Dans maratonu, eskiden dans salonu olarak kullanılan, plaj rıhtımındaki eski püskü binada yapılıyordu. Bina, okyanustan yükselen kazıkların üzerine inşa edilmişti. Okyanus, gece gündüz, ayaklarımızın altını, yeri dövüp duruyordu. Dalgaların vuruşunu, kulağımı steteskopa dayamış gibi, tabanlarımla dinliyordum.

Yarışmacılar için hazırlanan, otuz ayak genişliğinde, iki yüz ayak uzunluğundaki dans pistinin üç yanı localarla çevriliydi ve locaların ardında da tribün sıraları yükseliyordu. Pistin hemen bitimindeki yüksekçe platform da orkestraya ayrılmıştı. Orkestra yalnızca geceleri çalıyordu ve pek de iyi sayılmazdı. Gündüzleri radyoda hangi müzik çıkarsa onunla dans ediyorduk. Radyodaki yayını hoparlörlerle salona veriyorlardı. Hoparlörden gelen ses çoğunlukla çok yüksek olduğu için, ortalık gürültüden geçilmiyordu. Yarışma salonunda, seyircileri ağırlamak ve eğlendirmekle görevli bir sunucu; pistte dolaşıp yarışmacıların kurallara uyup uymadığını denetleyen iki hakem, ikisi kadın, ikisi erkek dört hastabakıcı ve bir de acil durumlarda müdahale etmek üzere bir doktor bulunuyordu. Aslında doktor, doktora benzemiyordu pek. Çok genç görünüyordu.

Toplam yüz kırk dört çift yarışıyordu, ancak bunların altmış biri, ilk hafta içinde diskalifiye oldu. Kurallara göre bir saat elli dakika dans ediyor, sonra da on dakika mola veriyordunuz. Bu on dakika içinde isteyen uyuyabiliyordu. Ancak traş, banyo ya da ayakların bakımı gibi ihtiyaçların bu on dakika içine sığdırılması gerekiyordu.

Maratonun en zor bölümü ilk haftaydı. Hepimizin ayak ve bacakları şişmişti, altımızdaki okyanus da kazıklara vurup duruyordu. Yarışmaya girmeden önce Pasifik Okyanusu'nu çok severdim; adını, boyutlarını, rengini kokusunu - enginlere açılıp bir daha dönmeyen gemileri, Çin'i ve güney denizlerini düşleyerek, saatlerce oturur, okyanusu seyrederdim... Ama, artık hiç sevmiyorum. Pasifik'ten gına geldi. Okyanusu bir daha görüp görmemek umurumda bile değil. Benim umurumda bile değil. Gerisini yargıç düşünsün.

Gloria ile benim eski tüfeklerden öğrendiğimize göre bu maratondan galip çıkmanın tek yolu, on dakikalık molalardan en iyi şekilde yararlanmaktı; traş olurken ya da tuvaletteyken sandviç yemeyi, dans ederken gazete okumayı, dans ederken partnerinin omuzunda uyumayı öğrenmek gerekiyordu. Ancak bütün bunlar mesleğin, zaman içinde pratik yaparak öğrenilen numaralarıydı. Önceleri, Gloria da ben de hayli zorlandık.

Bu arada yarışmaya katılanların yarısının profesyonel olduğunu keşfettim. Ülkenin dört bir yanında maratonlara katılmayı meslek edinmişlerdi. Bazıları kentten kente otostop yaparak seyahat ediyordu. Diğerleri de yarışmaya Gloria ve benim gibi katılan genç kız ve erkeklerdi.

Danstaki en iyi arkadaşlarımız 13 numaralı çiftti. Pennsylvania'nın kuzeyindeki küçük bir kasabadan gelen James ve Ruby Bates. Bu onların sekizinci dans maratonuydu; Oklaho-

ma'da durmadan tam 1.253 saat hareket ederek 1.500 dolarlık ödülü kazanmışlardı. Yarışmada ayrıca, şu ya da bu şekilde şampiyon olduğunu iddia eden başka ekipler de vardı ama, bana kalırsa James ve Ruby, finişi göğüslemeye daha yakındı. Tabii, Ruby'nin bebeği beklenmedik bir anda doğmadığı takdirde. Dört ay sonra anne olacaktı Ruby.

- Gloria'nın nesi var? diye sordu James, kısa bir uykudan sonra piste döndüğümüzde.

- Birşeyi yok. Niye sordun ki? dedim. Ama, ne demek istediğini biliyordum. Gloria yine derin bir karamsarlığa kaptırmıştı kendini.

- Ruby'ye, bebeği doğurmanın çok budalaca bir iş olacağını söylemiş, dedi. Gloria, Ruby'nin kürtaj yaptırmasını istiyor.

- Gloria böyle bir şeyi nasıl söyler anlayamıyorum, dedim ortamı yumuşatmaya çalışarak.

- Ona söyle, Ruby'ye ilişmesin, dedi.

Maraton için yeniden start verilip, 216'ıncı saate girdiğimizde, James'in söylediklerini Gloria'ya aktardım.

- James'i boşversene sen, dedi. O ne anlar ki bu işten.

- Eğer istiyorlarsa, bir çocuk sahibi olmamaları için bir neden göremiyorum ben. Bu onların sorunu. James'i kızdırmak istemiyorum. Bir yığın dans maratonuna girmişler ve bize de iyi taktikler verdiler doğrusu. James olmasa ne yapardık?

- O kızın bebek doğurması utanç verici bir şey, dedi Gloria. Bakamayacağın bir çocuğa sahip olmanın ne anlamı var ki?

- Bakamayacaklarını nereden biliyorsun?

- Eğer imkanları varsa, neden buradalar o halde? ... Zaten bütün sorun, herkesin çocuk sahibi olmasından kaynaklanıyor.

- Ah, herkes değil, dedim.

- Sen de çok iyi biliyorsun ki, yığınla insan çocuk doğuruyor. Asla doğmamış olmak çok daha iyi.

- Belki de öyle değildir, dedim. Kendini nasıl hissediyorsun, diye sordum kafasındaki karamsarlığı dağıtabilmek için.

- Yine kötüyüm, dedi. Tanrım şu akreple yelkovan ne kadar ağır ilerliyor.

Sunucunun yer aldığı kürsünün üzerinde 2500'e kadar numaralanmış, duvar saati biçiminde kocaman boyalı bir bez afiş asılıydı. İbre şimdi 216'yı gösteriyordu. Tepesindeki tabelada şunlar yazılıydı:

GEÇİLEN SAAT- 216. KALAN ÇİFTLER- 83.

- Bacakların ne durumda?

- Fena halde yorgun, dedim. Bu üşütme berbat birşey.

- Kızların bazılarına göre, yarışmayı kazanmak için 2000 saat dayanmak gerekecek.

- Umarım 2000 saati bulmaz, dedim. O kadar dayanabileceğimi sanmıyorum.

- Pabuçlarım aşınmaya başladı, dedi Gloria. Acilen bir sponsor bulamazsak, yakında yalınayak kalacağım.

Bu tür yarışmalarda sponsorluk üstlenen firmalar, üzerinde ürünlerinin ya da firma adının reklamı bulunan sveterler dağıtıyorlardı. Sonra ihtiyaçlarınızı da karşılıyorlardı.

James ve Ruby hemen yanımızda dansediyordu.

- Ona söyledin mi? dedi James bana bakarak. Evet anlamında başımı salladım.

- Durun bir dakika, dedi Gloria, James ve Ruby dansederek yanımızdan açılırken. Benim arkamdan mı konuşuyorsunuz siz?

- Söyle şuna benim kafamı bozmasın, dedi James, doğrudan bana hitap ederek.

Gloria da bir şeyler söylemeye yeltendi, ancak sözlerini

duyurmasına fırsat vermeden, dansederek uzaklaştırdım. Tatsızlık çıksın istemiyordum.

- Orospu çocuğu, dedi Gloria.

- Kafası bozuk, dedim. Ee, nerede kalmıştık?

- Gel, dedi Gloria. Ona ağzının payını vereyim.

- Gloria, lütfen sen kendi işine bakar mısın artık?

- Hey, yavaş olun, diye seslendi biri. Şöyle bir bakındım. Pist hakemi Rollo Peters'di seslenen.

- Sana ne be, diye çıkıştı Gloria. Sırtındaki kasların gerildiğini parmaklarımın ucuyla hissettim, aynı tabanlarımla okyanusu hissettiğim gibi.

- Sesinizi kısın, dedi Rollo. Locadakiler bile duyuyor sizi. Nerede olduğunuzu sanıyorsunuz siz? Esrar aleminde filan mı?

- Tam üstüne bastın, dedi Gloria.

- Tamam tamam, dedim.

- Küfür etmeyin diye, daha önce de uyarmıştım sizi, dedi Rollo. Bakın bir daha uyarmam. Seyircileri rahatsız ediyorsunuz.

- Seyirciler mi? Hani nerede? diye sordu Gloria.

- Bırakın da onları biz düşünelim, dedi Rollo gözlerini bana dikerek.

- Tamam tamam, dedim.

Rollo düdük çalıp dansı durdurdu. Çiftlerden bazıları artık diskalifiye olmalarını engelleyecek kadar kımıldanıyordu yalnızca. Haydi çocuklar, biraz hızlanıyoruz, dedi.

- Hızlanıyoruz çocuklar, dedi mikrofondaki sunucu Rocky Gravo. Okyanusun vuruşlarını bastıran sesi hoparlörden salona yayıldı. Pistin çevresinde hızlı bir tur; başlayın, diye orkestraya komut verdi. Orkestra çalmaya başladı. Yarışmacılar biraz daha canlandılar.

Yaklaşık iki dakika süren sprint sona erdiğinde Rocky seyircilerden alkış istedi. Sonra da mikrofona konuştu:

- Bayanlar ve baylar, şu çocuklara bakın - 216 saatlik danstan sonra hepsi de papatyalar gibi taptaze. Bu bir dayanıklılık ve yetenek yarışması. Bu çocuklar günde yedi öğün besleniyor - günde üç büyük öğün, dört hafif öğün. Hatta bazıları yarışma süresince kilo bile aldılar - ayrıca kondisyonlarının yerinde olup olmadığını sürekli denetleyen doktor ve hemşirelerimiz var. Şimdi özel bir numara için 4 No'lu çifti, Mario Petrone ve Jackie Miller'i takdim etmek istiyorum sizlere. Haydi 4 numara, gelin - işte bayanlar ve baylar. Ne şirin bir çift değil mi?...

Güçlü kuvvetli bir İtalyan olan Mario Petrone ile ufak tefek sarışın Jackie Miller, zayıf bir alkış altında platforma çıktılar. Rocky'yle konuştuktan sonra berbat bir tap dansına giriştiler. Ne Mario, ne de Jackie kötü dansettiklerinin farkındaydı. Dans bittiğinde bazı seyirciler piste para attılar.

- Haydi şöyle kuvvetli bir para yağmuru bekliyoruz, dedi Rocky.

Piste birkaç bozuk para daha atıldı. Mario ve Jackie atılanları toplayıp, dansederek yanımıza geldiler.

- Ne kadar topladınız, diye sordu Gloria.

- Yetmiş beş sent kadar sanırım, dedi Jackie.

- Nerelisiniz siz çocuklar? diye sordu Gloria.

- Alabama.

- Anlamıştım, dedi Gloria.

- Bizim de özel bir numara çekmemiz gerekiyor, dedim Gloria'ya. Böylece ekstra para kazanabiliriz.

- Yapmasanız daha iyi, dedi Mario. Bacakları daha fazla yormaktan başka bir işe yaramıyor.

- Derbiden haberiniz var mı sizin, diye sordu Jackie.

- O da nesi, dedim.

- Bir tür yarış. Sanırım, bir sonraki molada ne olduğunu açıklayacaklar.

- Dananın kuyruğu kopuyor galiba, dedi Gloria.

... jüri kararıyla...

. . . beşinci bölüm

Soyunma odasında Rocky bizi, yarışmayı düzenleyen Vincent 'Socks' Donald'la tanıştırdı.

- Bakın çocuklar, dedi Socks. İnsanlar maratonu izlemeye gelmiyor diye moraliniz bozulmasın sakın. Bu işler biraz zaman alır. İşte bu yüzden müşteri çekebilmek için bugüne kadar görülmemiş birşey sunmaya karar verdik. Şimdi bakın ne yapacağız. Her gece bir derbi yarışı yapılacak. Piste oval bir daire çizeceğiz, sizler de o dairenin çevresinde on beş dakika süreyle koşarak yarışacaksınız. Her gece, sonuncu gelen bir çift elenecek. Bu yarışın büyük kalabalık getireceğini garanti ediyorum size.

- Ölü gömücüleri de getirir, dedi içimizden biri.

- Koşu pistinin ortasına birkaç tane şezlong yerleştireceğiz, dedi Socks, ve derbi sırasında doktorla hemşireler de hazır bulunacaklar. Yarışmacılardan biri koşuyu bırakıp pist ortasındaki dinlenme yerine gittiği takdirde, partneri yarışma dışı kalmamak için bir yerine iki tur atacak. Çocuklar, daha fazla seyirci geleceği için bu işten siz kârlı çıkacaksınız. Düşünün, bütün Hollywood buraya akın ettiği takdirde, adamları oturtacak

yer bulamayacağız... Şimdi, yemek nasıldı bakalım? Herhangi bir şeyden şikayeti olan var mı? Pekala, tamam çocuklar. Siz bize dürüst davranırsanız, biz de size karşı dürüst oluruz.

Yine piste çıktık. Yarışmacılardan hiçbiri derbi hakkında tek bir söz etmemişti. Seyirci çekecek her yöntemin, iyi bir fikir olduğunu düşünüyorlardı sanırım. Korkuluğun üzerine iliştiğim sırada Rollo geldi yanıma. İki saatlik yeni etabın başlamasına daha iki dakika vardı.

- Az önce söylediklerim için bana gücenme sakın, dedi. Sözüm sana değil, Gloria'yaydı.

- Biliyorum, dedim. Onu merak etme. Dünyada olup bitenlere kafası bozuluyor, hepsi bu.

- Onu sakin tutmaya çalış, dedi.

- Bu kolay bir iş değil ama, elimden geleni yapmaya çalışacağım.

Bir an, kızların soyunma odasına giden koridora gözüm kaydı, Gloria ile Ruby'yi birlikte piste doğru gelirken görünce şaşaladım. Gloria'ya eşlik etmek üzere yanına gittim.

-Şu derbiler hakkında ne düşünüyorsun? diye sordum.

- İşimizi bitirmek için iyi bir yöntem.

Start düdüğü çaldı.

Bu gece topu topu yüz kadar seyirci var, dedim. Gloria ve ben dans etmiyorduk. Kolumu omuzuna dolamıştım, o da kolunu benim beline, öylece yürüyorduk. Kurallara uygundu. İlk hafta boyunca hep dans ettik ama, artık bırakmıştık. Bütün yapmanız gereken, hareket etmekti. James ile Ruby'nin bize doğru yaklaşmakta olduğunu farkettim ve James'in yüzündeki ifadeden anladığım kadarıyla yine bir terslik vardı. Sıvışmayı çok isterdim ama, gidecek yer yoktu.

- Sana karımı rahat bırak demiştim, değil mi? dedi Glo-

ria'ya bakarak.

- Cehenneme kadar yolun var, maymun suratlı herif, dedi Gloria.

- Bir dakika, dedim, ne oldu?

- Yine Ruby'nin başının etini yiyor, dedi James. Ne zaman arkamı dönsem, kızın peşine düşüyor.

- Bırak Jim, dedi Ruby, kocasını uzaklaştırmaya çalışarak.

- Hayır, bırakmayacağım. Sana çeneni kısmanı söylemiştim, değil mi, dedi Gloria'ya.

- Hass...

Sözünü bitirmesine fırsat kalmadan James, yüzüne öyle şiddetli bir tokat indirdi ki, Gloria'nın başı omzuma tosladı. Artık bu kadarına da dayanamazdım. James'i yakalayıp ağzının ortasına bir yumruk indiriverdim. O da sol yumruğunu çeneme çaktı, gerisin geriye sendeleyip diğer dansçıların üzerine yıkıldım. Böylece yere düşmekten kurtuldum. Yine üzerime çullandı, ben de onu yaka paça kavradım, güreşmeye başladık. James'i tuşa getirmek için dizimi bacaklarının arasına soktum. Tek şansım buydu.

Birdenbire kulağımın dibinde bir düdük sesi duydum, biri bizi kavrayıverdi. Rollo Peters'ti. Çekip ayırdı bizi.

- Yeter, dedi. Neler oluyor burada?

- Hiç, dedim.

- Hiç, dedi Ruby.

Rollo elini kaldırdı, platformun üzerindeki Rocky'ye bir işaret çaktı.

- Devam, dedi Rocky ve orkestra yeniden çalmaya başladı.

- Dağılın, dedi Rollo yarışmacılara. Sözünü dinleyip çevremizden açıldılar.

- Bir dahaki sefere senin gırtlağını keseceğim, dedi James

Gloria'ya.

- Seni..., dedi Gloria.

- Kapa çeneni, dedim.

Gloria'yı pistin köşesine doğru sürükledim, usul usul hareketlerle yürümeye devam ettik.

- Deli misin sen? dedim. Neden Ruby'ye rahat vermiyorsun?

- Merak etme. Boşuna nefes tüketiyorum nasıl olsa. Sakat bir bebek doğurmak istiyorsa, kendi bileceği iş. Benim için farketmez.

- Merhaba Gloria, dedi bir ses.

Çevremize bakındık. Korkuluğun hemen arkasındaki locanın ilk sırasında oturan yaşlı kadındı seslenen. Adını bilmiyordum ama, kadını tanıyordum. Hemen her gece oradaydı, battaniye ve yemeğini de beraberinde getiriyordu. Bir gece battaniyesine sarınıp locada sabahlamıştı. Altmış beş yaşlarındaydı.

- Merhaba, dedi Gloria.

- Demin ne oldu orada? diye sordu yaşlı kadın.

- Hiç, dedi Gloria, ufak bir tartışma işte.

- Kendini nasıl hissediyorsun? diye sordu yaşlı kadın.

- Sanırım iyiyim, diye karşılık verdi Gloria.

- Benim adım Bayan Layden, dedi yaşlı kadın. Benim favori çiftim sizsiniz.

- Teşekkürler, dedim.

- Maratona ben de katılmak istedim, dedi Bayan Layden. Ama, kabul etmediler. Fazla yaşlı olduğumu söylediler. Oysa sadece altmış yaşındayım.

- İyi, çok iyi, dedim.

Durduk, kollarımız birbirimize sarılı vaziyette ağır ağır sa-

lınıyorduk. Sürekli hareket halinde olmanız gerekiyordu. O sırada iki adam locaya girip, yaşlı kadının arkasında dikildi. İkisi de ağızlarındaki sönmüş puroları çiğneyip duruyordu.

- Bunlar aynasız, diye fısıldadı Gloria.

- Yarışmayı nasıl buluyorsunuz? diye sordum Bayan Layden'a.

- Bayılıyorum, çok hoşuma gidiyor. Böyle güzel kızlar, erkekler...

- Haydi çocuklar, hareket hareket, dedi Rollo yanımızdan geçerken.

Pistte ilerlerken Bayan Layden'i başımla selamladım. Şu işe bak, dedi Gloria. Şimdi evde oturup, bebek bezi değiştirmesi gerekirdi. Tanrım, umarım asla bu kadar yaşlanmam.

- O adamların polis olduğunu nereden anladın?

- Ben falcıyım, dedi Gloria. Tanrım şu işe bak. Kadında ne dümenler var. Bence kadından kira almaları lazım. Başını iki yana salladı. Umarım bu kadar yaşlanmam, diye yineledi.

Yaşlı kadınla karşılaşma Gloria'yı çok derinden etkilemişti. Batı Teksas'ta yaşadığı küçük kasabadaki yaşlı kadını hatırlattığını söylüyordu.

- Bakın Alice Faye geldi, dedi kızlardan biri. Görüyor musunuz, orada oturuyor işte.

Evet gerçekten de Alice Faye'di. Yanında da tanımadığım iki adam vardı.

- Gördün mü? diye sordum Gloria'ya.

- Onu görmek istemiyorum, dedi Gloria.

- Bayanlar ve baylar, diye mikrofondan seslendi Rocky, beyazperdenin güzel yıldızı Miss Alice Faye, bu gece bizi onurlandırmış bulunuyorlar. Miss Alice Faye'e kocaman bir alkış, bayanlar ve baylar.

Büyük bir alkış koptu, Miss Faye gülerek başıyla selam verdi. Orkestranın bulunduğu platformdaki mini locada oturan Socks Donald da gülüyordu. Evet, Hollywood gelmeye başlamıştı işte.

- Haydi alkışlasana, dedim Gloria'ya.

- Neden alkışlayacak mışım? Onun benden ne fazlası var ki?

- Çok kıskançsın, dedim.

- Evet haklısın, kıskancım. Ben bir hiç olduğum sürece, başarı kazanmış herkesi kıskanacağım. Sen olsan kıskanmaz mıydın?

- Tabii ki hayır.

- Sen aptalın tekisin, dedi.

- Hey, şuraya baksana, dedim.

İki dedektif, Bayan Layden'in bulunduğu locadan ayrılmış Socks Donald'la birlikte oturuyorlardı. Kafa kafaya vermiş, içlerinden birinin tuttuğu kağıda bakıyorlardı.

- Pekala çocuklar, dedi Rocky mikrofondan. Moladan önce küçük bir sprint... başlayın, diye komut verdi orkestraya, bir yandan alkışlayıp, diğer yandan ayağını platforma vurarak tempo tutuyordu. Seyirciler de el ve ayaklarıyla tempo tutmaya başladılar.

Bir yandan saatin yelkovanını gözleyerek, pistin orta yerinde dönüp duruyorduk. Ansızın 18 No'lu Kid Kamm, partnerini tokatlamaya başladı. Sol eliyle kızı tutuyor, sağıyla da her iki yanağını tokatlayıp duruyordu. Ancak partneri hiç tepki vermiyordu. Dünyayla ilişiği kesilmişti sanki. Bir-iki hıçkırdı, sonra bilinçsiz vaziyette yere yığıldı.

Hakem düdüğünü çaldı, bütün seyirciler heyecan içinde ayağa fırladılar. Dans maratonlarında seyircileri heyecanlandı-

ran sahneler ansızın patlak verir. Bu yönüyle dans maratonları, boğa güreşine benzer.

Pist hakemiyle birkaç hemşire kızı kavradıkları gibi kaldırıp, ayaklarını yerde sürüyerek soyunma odasına taşıdılar.

18 No'lu çiftten Mattie Barnes, bayıldı, diye anons etti Rocky. Bayanlar ve baylar, soyunma odasında kendisine gerekli tıbbi müdahale yapılacaktır. Hayati bir tehlike söz konusu değildir, bayanlar ve baylar - hayati bir tehlike söz konusu değildir. Dünya dans maratonu şampiyonasında böyle şeylerin olması normaldir.

- Son molada sızlanıp duruyordu, dedi Gloria.

- Nesi var?

- Ay hali işte, dedi Gloria. Bir daha da geri dönmesi mümkün değil. Hastalandığı zaman üç-dört gün yataktan kalkamayan tiplerden.

- Bula bula onu buldum, diye söyleniyordu Kid Kamm. Yüzünü buruşturarak, başını iki yana salladı. Bu ne talihsizlik yahu. Tam dokuz kez girdim şu yarışmalara, daha birini bile bitiremedim. Bütün partnerlerim beni yarı yolda bırakıyor.

- Merak etme, iyileşecektir, dedim Kid'i yatıştırmaya çalışarak.

- Yok canım, onun işi bitti, dedi. Artık çiftliğine dönebilir.

Tam o sırada etabın sona erdiğini duyuran siren çaldı. Herkes soyunma odalarına koşturdu. Ayakkabılarımı çıkarıp attım, şezlonguma uzandım. Okyanusun vuruşunu yine hissettim. Sonra uykuya dalmışım.

Uyandım, burnuma amonyak kokusu dolmuştu. Hastabakıcılardan biri, kokuyu almam için şişeyi havada gezdiriyordu.

(Doktorun dediğine göre bizleri derin uykudan kaldırmanın en iyi yolu buydu. Sarsarak uyandırmaları mümkün değildi.)

- Tamam tamam, dedim adama.

Oturdum, ayakkabılarıma uzandım. O sırada o iki dedektifle Socks Donald'ın az ötede, Mario'nun yattığı şezlongun başında dikildiklerini farkettim. Diğer hastabakıcının Mario'yu uyandırmasını bekliyorlardı. Sonunda Mario yere yuvarlandı, adamlara bakakalmıştı.

- Selam ahbap, dedi dedektiflerden biri. Bu adamı tanıyor musun? Mario'nun eline bir kağıt parçası tutuşturdu. Şimdi kağıdın ne olduğunu anlayacak kadar yakındaydım. Bir polis bülteninden koparılmış, üzerinde çok sayıda resim bulunan bir sayfaydı.

Mario kağıda baktıktan sonra geri verdi. Evet tanıyorum, dedi. Doğrulup oturdu.

- Fazla değişmemişsin, dedi diğer dedektif.

- Seni orospu çocuğu, dedi Socks yumruğunu sıkarak. Gösteririm ben sana gününü.

- Tamam, buna gerek yok, dedi birinci dedektif. Sonra Mario'ya dönerek, haydi Guiseppe eşyaları topla, dedi.

Mario ayakkabılarını bağlamaya başladı. Bir ceketle diş fırçasından başka eşyam yok, dedi. Ancak partnerimle vedalaşmak isterim.

- Seni orospu çocuğu, dedi Socks.Şimdi gazeteler de yaygarayı koparacak, değil mi ha?

- Partnerini bırak şimdi, Guiseppe, dedi ikinci dedektif. Hey evlat, diye bana seslendi. Sen Guiseppe'nin gittiğini, partnerine söylersin, haydi Guiseppe.

- Bu orospu çocuğunu arka kapıdan çıkarın, dedi Socks Donald.

- Herkes piste, diye seslendi hakem. Herkes piste.

- Hoşçakal Mario, dedim.

Mario bir şey demedi. Herşey sessiz sedasız halledilmişti. Dedektifler, bu tür şeyler hergün oluyormuş gibi davranıyordu.

. . . taammüden
cinayet
işlemekten . . .

. . . altıncı bölüm

İşte böyle, Mario cezaevini boyladı, Mattie de çiftliğine geri döndü. Mario'yu cinayet suçundan tutukladıklarında ne kadar da şaşırmıştım. Bir türlü inanamıyordum. Tanıştığım en iyi insanlardan biriydi. Ancak o günlerde böyle düşünüyordum. Şimdi ise bir insanın hem iyi, hem de katil olabileceğini biliyorum. Belki hiç kimse, benim Gloria'ya davrandığım kadar iyi davranmamıştı bir kıza ama, sonra ben onu vurup öldürmüştüm. Görüyorsunuz ya iyi olmak fazla anlam taşımıyor...

Doktor yarışmaya devam etmesine izin vermediği için Mattie otomatikman elenmişti. Doktorun görüşüne göre dansa devam ettiği takdirde, bazı organları zarar görecek ve asla çocuk sahibi olamayacaktı. Gloria kızın, doktora bir ağız dolusu küfür savurup yarışmadan çekilmeyi reddettiğini söyledi. Ama, sonunda kabul etti. Kabul etmek zorundaydı. Durum çok tehlikeliydi.

Partneri Kid Kamın da yeni eşi olarak Jackie'yi seçti. Kurallara göre yeni bir eşle yarışmaya devam etmek mümkündü. Yirmi dört saat süreyle dansa tek başına devam edebiliyor, ancak bu süre sonunda yeni bir partner bulamadığınız takdirde

diskalifiye oluyordunuz. Kid de Jackie de durumdan memnun görünüyordu. Jackie, Mario'nun gidişi konusunda hiçbir şey söylemedi. Neticede partner, partnerdi. Kid'e gelince, yüzünde güller açıyordu. Nihayet şeytanın bacağını kırdığını düşünüyordu sanırım.

- Bu ikisi kazanabilir, dedi Gloria. İkisi de katır gibi güçlü kuvvetli. Bu Alabama yarması mısırla beslenerek büyümüş. Şu kalıbına bak. Karının altı ay dayanacağına bahse girerim.

- Ben daha çok James ve Ruby'ye şans tanıyorum, dedim.

- Bize yaptıklarından sonra da mı?

- Bunun yarışmayla ne alakası var? Ayrıca biz ne güne duruyoruz? Bizim de kazanma şansımız var. Değil mi?

- Sahiden var mı?

- Galiba, sen kazanabileceğimizi düşünmüyorsun.

Hiçbir şey demeden başını iki yana salladı.

- Her geçen gün ölümü biraz daha fazla özlüyorum, dedi.

İşte yine başlamıştı. Benim ne söylediğim önemsizdi, dönüp dolaşıp aynı konuya geliyordu hep.

- Sana ölümü hatırlatmayacak bir konudan söz etmem mümkün değil mi acaba?

- Hayır, mümkün değil, dedi.

- Ben pes ediyorum, dedim.

Platformdaki biri radyoyu kapattı. Müzik, şimdi müziğe benzemişti işte. (Orkestra çalmadığı zamanlar radyoyu kullanıyorduk. Öğleden sonraydı. Orkestra ise sadece geceleri çalıyordu.)

- Bayanlar baylar, diye anons etti Rocky. İki firmanın, iki yarışmacı çiftimizin sponsorluğunu üstlendiğini açıklamaktan şeref duyarım. *415 Avenue* B.'den Pompadour Güzellik Enstitüsü, 13 numaralı çiftin - James ve Ruby Bates'in sponsoru

oluyor. Pompadour Güzellik Enstitüsü'ne kocaman bir alkış, bayanlar baylar. Sizlerden de çocuklar...

Herkes alkışladı.

- Sponsorluk kazanan ikinci çift ise 34 numaralı Pedro Ortega ve Lillian Bacon. Onların sponsorluğunu da, Santa Monica Ocean Walkway, 11.341 adresindeki Okyanus Garajı üstleniyor.

Herkes yine alkışladı.

- Bayanlar baylar, diye seslendi Rocky, bu harika çocuklara destek olacak yeni sponsorlar çıkacaktır. Bayanlar ve baylar, dostlarınıza söyleyiniz, gelip bu çocukların sponsorluğunu üstlensinler. Şunlara bir bakın bayanlar baylar, 242 saatlik sürekli hareketten sonra bile hepsi de papatyalar kadar taze. Haydi, bu muhteşem çocukları alkışlayalım.

Tek tük alkışlar duyuldu.

- Sayın konuklarımız, diye devam etti Rocky, aşağıdaki palmiye bahçesinde birbirinden leziz içecek ve sandviçlerin sizleri beklediğini de unutmayın. Palmiye bahçesini ziyaret ediniz, bayanlar ve baylar... Devam, dedi ve radyonun düğmesini açmasıyla salon yeniden gürültüye boğuldu.

Pedro ve Lillian'a doğru ilerledik. Pedro'nun bir bacağı sakattı, topallıyordu. Mexico City'deki bir boğa güreşi sırasında, arenada boğadan boynuz darbesi yemişti. Lillian esmer güzeliydi. Dans maratonuna girmeye karar verdiği sırada, o da filmlerde rol almak için uğraşıyormuş.

- Kutlarım, dedim.

- Neyse ki, sonunda biri bizimle ilgilendi, dedi Pedro.

- İlgilenen Matro-Goldwyn-Mayer değil, bir garaj ama olsun, dedi Lillian. Yalnız bir garajın bana iç çamaşırı alması, biraz ters kaçacak.

- İç çamaşırı da nereden çıktı? dedi Gloria. İç çamaşırı vermeyecekler ki. Üzerinde garajın adı yazılı sweatshirtlerden verecekler.

- İç çamaşırı da var, dedi Lillian.

- Hey Lillian, diye seslendi pist hakemi Rollo. Okyanus Garajı'ndan gelen kadın seninle konuşmak istiyor.

- Kim, kim?

- Sponsorunuz Bayan Yeargan.

- Bir bu eksikti, dedi Lillian. Pedro sanırım donları sen alacaksın.

Gloria ile birlikte sunucunun bulunduğu platforma doğru ilerledik. Günün bu saatinde salonun en hoş yeri orasıydı. Palmiye Bahçesi'ndeki barın üzerindeki pencereden üçgen şeklinde güneş ışığı düşüyordu içeriye. Yaklaşık on dakika kadar sürüyordu, ancak bu on dakika içinde güneş ışıklarına gizlenerek daha ağır hareket edebiliyordum. Hayatımda belki de ilk kez güneşe şükrediyordum. Bu maraton bittiğinde, dedim kendi kendime, hayatımın geri kalan kısmını hep güneş altında geçireceğim. Film çevirmek için Büyük Sahra'ya gitmeyi bekleyecek kadar sabrım yok. Tabii, şimdi artık böyle bir imkanım kalmadı.

Zeminin üzerine düşen üçgen giderek küçülüyordu.

Sonunda iyice toparlandı ve bacaklarıma çıktı. Sanki yaşayan bir canlı bedenimi sarmalıyordu. Çeneme eriştiğinde, başımı mümkün olduğu kadar ışık demetinin içinde tutabilmek için ayaklarımın ucunda yükseldim. Gözlerimi kapamadım. Sonuna kadar açıp, güneşe baktım. Gözlerim hiç kamaşmadı. Bir an içinde yitip gitti.

Gloria nerede diye çevreme bakındım. Platformun üzerinde sağa sola salınarak, Rocky'yle konuşuyordu. Rocky de salı-

nıp duruyordu. (Maratondaki bütün görevlilerin-doktor, hemşireler, pist hakemleri, sunucu ve hatta mısır ve kola satan çocukların bile, yarışmacılardan biriyle konuşurken hareket halinde olması zorunluydu. İdare bu konuda çok titiz davranıyordu.)

- Orada parmak uçlarında çok matrak görünüyordun, dedi Gloria. Baletlere benziyordun.

- Sıkı çalış emi, sana solo yaptıracağım, dedi Rocky gülerek.

- Evet, dedi Gloria, güneş nasıldı bugün?

- Oğlum, seninle dalga geçmelerine izin verme, diye seslendi 5 numaralı çiftten Mack Aston.

- Rocky!

Seslenen Socks Donald'dı. Rocky, platformdan inerek Socks'un yanına gitti.

- Benimle kafa bulman hiç hoş değil, dedim Gloria'ya. Ben seninle dalga geçtim mi hiç?

- Sen benimle kafa bulamazsın ki. Bu uzman işidir. Benimle olsa olsa Tanrı dalga geçer... Socks Donald'ın Rocky'den ne istediğini biliyor musun? İçeriden biraz bilgi sızdırmamı ister misin?

- Ne istiyormuş?

- 6 numaralı çift var ya - hani Freddy ile şu Manski denen kız. Annesi, Socks'tan davacı olacakmış. Kız meğerse evden kaçmış.

- Ne alakası var, anlayamadım.

- Kız daha on beş yaşında. Tanrım, oğlanı gören de aklı başında biri zanneder.

- Freddy'nin ne suçu var ki?

- Yasaya göre suçlu. Son sözü yasalar söyler.

Gloria'yı, Socks ve Rocky'nin durduğu yere doğru yönlendirdim. Neler konuştuklarını duymaya çalışıyordum, ancak çok alçak sesle konuşuyorlardı. Zaten konuşan sadece Socks'tu. Rocky ise dinlemekle yetinip, başını evet anlamında sallıyordu.

- Hemen şimdi, dediğini duydum Socks'un. Bunun üzerine Rocky, evet anlamında başını salladı ve yanımızdan geçerken Gloria'ya göz kırpıp piste döndü. Rollo Peters'in yanına gidip bir kenara çekti, birkaç saniye süreyle ciddi ciddi birşeyler fısıldadı. Sonra Rollo, birini aranırmış gibi çevresine bakınırken, Rocky de platformdaki yerine döndü.

- Evet, birkaç dakika kaldı, çocuklar az sonra çoktan hakettikleri mola için pistten çekilecekler, diye anons etti Rocky mikrofondan. Bayanlar ve baylar, çocuklar gidince, bu akşamki derbi için pistin ortasına bir daire çizilecek. Evet, derbi bu gece bayanlar baylar, derbiyi unutmayın. Tartışmasız, bugüne kadar gördüğünüz en heyecanlı yarış olacak - pekala çocuklar, molaya iki dakika kaldı - haydi şimdi küçük bir sprint çocuklar - konuklarımıza ne kadar zinde olduğunuzu gösterin - Ve sizler, bayanlar baylar, bu harika çocukların arkasında olduğunuzu gösterin.

Radyonun sesini biraz açtı ve alkışlayarak ayağıyla tempo tutmaya başladı. Seyirciler de ona eşlik ettiler. Bizler de biraz daha canlandık ama, yarışa bayıldığımız için değil. Bir-iki dakika içinde mola verip, besiye çekileceğimiz için.

Gloria beni dürtünce başımı kaldırdım, Rollo Peters'in Freddy ve Manski ile birlikte yürüdüğünü gördüm. Sanırım Manski ağlıyordu, ancak üçlünün arasında neler olup bittiğini anlamamıza fırsat kalmadan düdük çaldı ve hep birlikte soyunma odalarına akın ettik.

Freddy şezlonguna oturmuş, yedek ayakkabılarını küçük bir çantanın içine yerleştiriyordu.

- Olanları duydum, dedim. Çok üzüldüm.

- Herşey yolunda. Asıl matrak olan, onun beni baştan çıkarmış olması... Aynasızlar beni enselemeden şehirden tüyersem iyi olacak. Socks'un olayı haber alması, benim için büyük şans oldu tabii.

- Nereye gideceksin?

- Güneye, sanırım. Zaten hep Meksika'yı görmek istemişimdir. Hoşçakal.

- Hoşçakal.

Olay duyulmadan çekip gitti. Arka kapıdan çıkarken, bir an için okyanusun üzerinde parlayan güneşe ilişti gözüm. O an öyle büyük bir şaşkınlık geçirdim ki, yerimden kıpırdayamadım. Son üç haftadır güneşi doğru dürüst ilk kez gördüğüm için mi, yoksa oradaki kapıyı keşfettiğimden mi o kadar şaşırdım, bilemiyorum. Güneşin yitip gitmemesi umuduyla, kapıya doğru yürüdüm. Daha önce sadece bir kez böyle şiddetli bir arzuya kapılmıştım. Artık Noel'in ne olduğunu iyice bilecek yaşa eriştiğim ilk Noel'de, ışıklar içindeki çam ağacına da böyle koşmuştum.

Kapıyı açtım. Dünyanın ucundaki güneş, okyanusun üzerinde batıyordu. Öylesine kızıl ve parlak, öyle sıcaktı ki, ortalıkta neden buhar yok diye hayret ettim. Bir keresinde okyanustan buhar yükseldiğini görmüştüm. Kıyı şeridindeki otoyolda birtakım adamlar, barutla birşeyler yapıyorlardı. Ansızın bir patlama olunca, alev aldılar. Hızla koşup okyanusun sularına daldılar. İşte o zaman okyanustan buhar çıktığına tanık olmuştum.

Güneşin rengi incecik bulutlara bulaştı, bulutlar kızıla boyandı. Orada, dışarıda güneş batıyordu, okyanus soğumuştu, artık okyanusa benzemiyordu. Güzel, güzel, güzel, güzel, güzel, güzeldi. Rıhtımda balık tutanlar, günbatımıyla ilgilenmiyordu bile. Ahmaklar. Bu günbatımına balıktan daha çok ihtiyacınız var, dedim içimden onlara.

Birden kapı elimden kayıp gitti, top patlaması gibi sert bir sesle çarparak kapandı.

- Sağır mısın sen? diye bağırıyordu kulağımın dibindeki ses. Hastabakıcılardan biriydi. Kapat şu kapıyı, diskalifiye olmak mı istiyorsun?

- Sadece güneşin batışını izliyordum.

- Sen kafayı mı yedin? Uyuman gerekiyor. Uykuya ihtiyacın var.

- Hayır uyumak istemiyorum. Ben iyiyim. Hayatımda hiç bu kadar iyi olmamıştım.

- Ne olursa olsun, bu molada dinlenmen lazım. Birkaç dakikan kaldı. Haydi, ayaklarını dinlendir.

Şezlonga kadar benimle geldi. Soyunma odasının pek de hoş kokmadığını farkettim. Kötü kokulara karşı çok duyarlıyımdır, bu yüzden odadaki onca erkeğin yaydığı kokuyu neden daha önce farketmediğime hayret ettim. Ayakkabıları atıp sırtüstü uzandım.

- Ayaklarına masaj ister misin?

- Ben iyiyim. Ayaklarım da iyi.

Kendi kendine birşeyler söylenip gitti. Orada öylece uzanıp günbatımını düşündüm, rengini gözümün önüne getirmeye çalıştım. Hayır kızıl değildi, gözümün önüne gelen karanlık gölgelerdi sadece. Biraz daha zorladım kendimi; hani bir zamanlar tanıdığınız insanların yüzünü hatırlayamazsınız ya, ay-

nı öyleydi işte.

Okyanusun kazıklara vuran sesini, şezlongun ayaklarından hissediyordum. Yükseliyor ve iniyor, yükseliyor ve iniyor, gidiyor ve geliyor, gidiyor ve geliyordu...

Piste dönüş düdüğü çalıp bizleri uyandırınca sevindim.

. . . ki yasa
bu suç için
idam cezası
öngörür . . .

...yedinci bölüm

Boyacıların işi bitmişti. Pistin ortasına, kalın beyaz bir oval şerit çekmişledi. Derbi pisti de buydu işte.

- Freddy gitti, dedim Gloria'ya, sandviç ve kahve ikram edilen masaya doğru yürürken. (Buna hafif öğün diyorlardı. Asıl yemek, gece saat 10'daydı.)

- Manski de gitti, dedi Gloria. Sosyal güvenlik servisinden iki kişi gelip götürdü kızı. Bahse girerim, yaşlı anası kızın küçük poposunu kızgın demirle dağlar.

- Bunu söylemekten nefret ediyorum ama, Freddy giderken hayatımın en güzel anlarını yaşadım.

- Ne yaptı ki sana?

- Ah, öyle demek istemedim. O gitmeseydi, günbatımını göremeyecektim.

- Tanrım, dedi Gloria elindeki sandviçe bakarak. Bu dünyada jambondan başka yiyecek yok mu?

- Bak burada hindi var, diye takıldı Mack Aston. Sırada tam arkamda duruyordu.

- Burada da rozbif var. Buyurmaz mıydın? dedi hemşire.

Gloria rozbifli sandviçi aldı ama, jambonluyu da bırakmadı.

- Benimkine dört tane şeker at. Bolca da krema, dedi kahve fincanlarını dolduran Rollo'ya.

- Kızın midesinde küçük bir beygir var sanki, dedi Mack Aston.

- Benimki sade olsun, dedim Rollo'ya.

Gloria yiyeceklerini alıp, o sırada müzisyenlerin enstrümanlarını akort etmekte olduğu sunucu platformunun dibine gitti. Rocky Gravo, kızı görünce aşağı atlayıp konuşmaya başladı. Bana yer kalmamıştı, ben de tam karşı tarafa gittim.

- Merhaba, dedi kızın biri. Arkasına iliştirilmiş bezin üstünde 7 numara yazıyordu. Siyah saçları, kapkara gözleri vardı, oldukça güzeldi. Adını bilmiyordum.

- Merhaba, dedim çevreme bakınarak. Kimin eşi olduğunu anlamaya çalışıyordum. Partneri, ön sırada oturan iki kadınla konuşuyordu.

- Nasıl gidiyor, diye sordu 7 numaralı kız. Sesinden iyi eğitim gördüğü anlaşılıyordu.

- Ne işi var burada? diye düşündüm.

- Sanırım iyiyim, diye karşılık verdim. Ancak yarışmanın benim birinciliğimle bitmiş olmasını isterdim.

- Eğer kazanmış olsaydın, parayla ne yapardın? diye sordu gülerek.

- Film çekerdim.

- Bin dolarla film çekmek kolay olmazdı ama, değil mi? diye sordu, sandviçinden küçük bir ısırık alırken.

- Öyle büyük bir film değil canım. Kısa bir film. Bu parayla iki, belki de üç makara film çekebilirim.

- Bana çok ilginç geldin. İki haftadır seni izliyorum.

- Öyle mi? diyebildim.Şaşırmıştım.

- Her akşam üzeri, orada güneşte dururken yüzünden binlerce ifade geçtiğini görüyorum. Bazen de, fena halde korktuğunu düşünüyorum.

- Bence yanılıyorsun. Korkacak ne var ki?

- Siz konuşurken kulak misafiri oldum. Partnerine, güneşin batışını anlatıyordun, dedi gülümseyerek.

- Bu birşeyi kanıtlamaz ki.

- Umarım... dedi çevresine bakınarak. Saate baktı sıkıntıyla. Dört dakikamız daha var. Benim için bir iyilik yapar mısın?

- Tabii ki, dedim.

Başıyla sunucu platformunu işaret etti, ben de o tarafa doğru onu takip ettim. Platform, yerlere kadar sarkan ağır bir kumaşla dekore edilmişti. Platformun arkasında, reklam panoları ve dekorların altında kalan mağara gibi bir boşluk vardı. Salondaki gürültü de olmasa, o anda dünyada ikimizden başka kimse yoktu sanki. İkimiz de heyecanlanmıştık.

- Gel, dedi. Yere diz çöküp kumaşı kaldırdı ve sürünerek platformun altına girdi. Kalbim hızla atmaya başlamıştı, yüzümdeki kanın çekildiğini hissettim. Okyanusun kazıklara vuruşunu, tabanlarımda hissediyordum.

- Gelsene, diye fısıldadı, ayak bileklerimden çekiştirerek. Ansızın ne istediğini anladım. Aslında hayatta yeni deneyim diye birşey yoktur. Bazen başınıza gelen birşeyin daha önce yaşanmadığını, yepyeni bir deneyim olduğunu düşünür, ancak tamamen yanılırsınız. Bir koku duyar, birşey işitir, ya da hisseder ve ilk deneyim sandığınız şeyin aslında daha önce de yaşanmış olduğunu farkedersiniz. Beni ayak bileklerimden tutup platformun altına çekmeye çalışırken, bir zamanlar başka bir kızın aynı şeyi yaptığını hatırladım. On üç, ya da on dört yaşlarındaydım, kız da yaşıtımdı. Adı Mabel'di ve hemen bitişik evde oturuyordu. Okul dönüşünde ön taraftaki sundurma-

da, kendimizi bir mağaraya sığınmış haydut ve mahkumlar olarak hayal edip oyun oynardık. Sonra aynı yeri ev gibi düşleyip, anne ve babayı oynadık. Sözünü ettiğim gün ise sundurmanın önünde duruyordum, ne Mabel'i ne de oyunu düşünüyordum o an, birdenbire birinin ayak bileklerimden çekiştirdiğini farkettim. Sundurmanın altına baktım, Mabel'di. Gelsene, diyordu.

Platformun altı çok karanlıktı. Dizlerimin üzerinde emekleyerek içeri girdiğimde çevremi seçmeye çalışırken, 7 numara boynuma sarılıverdi.

- Acele et... diye fısıldadı.

- Ne oluyor orada? diye gürledi bir erkek sesi. O kadar yakındaydı ki, soluğunu saçımda hissediyordum. Kim var orada?

Sesi tanıdım. Rocky Gravo'ydu. Midem allak bullak oldu. 7 numara boynumu bıraktı ve platformun altından sıyrılıp çıktı. Rocky sesimi tanıyacak diye bir şey söylemekten korkuyordum, aceleyle perdenin bulunduğu yere yuvarlandım. 7 numara ayağa kalmış, omuzunun üzerinden bana bakarak gidiyordu. Yüzü kireç gibi bembeyazdı. İkimiz de konuşmadık. Masum ifadeler takınarak dans pistine çıktık. Hemşire topladığı kahve fincanlarını sepete koyuyordu. O anda, ellerimle kıyafetimin toz içinde kaldığını farkettim. Starta birkaç dakika kalmıştı, üstümü başımı temizlemek için hemen soyunma odasına koşturdum. Bu işi de hallettiğimde kendimi daha iyi hissediyordum.

- Ne badireydi ama, dedim kendi kendime. Bir daha asla böyle birşey yapmam.

Düdük çaldığında piste geri döndüm ve orkestra çalmaya başladı. İyi bir orkestra değildi; ama radyodan iyiydi, çünkü size birşeyler satmak için yalvarıp yakaran sesleri dinlemek zorunda kalmıyordunuz. Bu maratona girdiğimden beri, ömrü-

mün geri kalan kısmına da yetecek kadar radyo dinlemiştim. Şimdi mahkemenin karşısındaki binadan da radyo sesi geliyor. Çok net duyuluyor. "Parayı mı ihtiyacınız var?... Başınız mı dertte?..."

- Neredeydin? diye sordu Gloria.

- Hiçbir yerde. Dans edelim mi?

- Tamam.

Pistin çevresinde dans ederek tam bir tur attık, birden durdu.

- Çok görev icabı oldu, dedi.

Elimi belinden çektiğimde, parmaklarımın yine kirlenmiş olduğunu farkettim. Çok matrak, diye düşündüm. Daha az önce yıkamıştım.

- Arkanı dön, dedim Gloria'ya.

- Ne oldu?

- Dön arkanı.

Biran tereddüt geçirdi, alt dudağını ısırdı. Hemen arkasına geçip baktım. Üzerinde krem rengi yün bir etek ve yine krem rengi yün süveter vardı. Arka tarafını kalın bir toz tabakası kaplamıştı ve ben bu tozun nereden geldiğini biliyordum.

- Ne oldu? diye sordu.

- Biraz rahat dur, dedim. Eteğiyle süveteri üzerinde tozları elimle silkeledim. Bir-iki dakika hiç konuşmadı.

- Herhalde soyunma odasında Lillian'la güreşirken oldu, dedi sonunda.

- Bu beni göründüğümden de salak sanıyor herhalde, diye düşündüm. Sanırım öyledir, dedim Gloria'ya.

Pistte yürürken Rollo Peters de katıldı bize.

-Şu kız kim? diye sordum, 7 numarayı işaret ederek.

- Guy Duke'un partneri. Adı Rosemary Loftus.

- Ağzının tadını biliyorsun, dedi Gloria.

- Ben sadece kim olduğunu sordum. Başka bir niyetim yok.

- Olamaz da zaten. Haydi ona sen söyle Rollo.

- Beni bu işe karıştırmayın, dedi Rollo başını iki yana sallayarak. Bu kız hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

- Ne olmuş o kıza? diye sordum Gloria'ya. Rollo Peters yanımızdan ayrılarak, James ve Ruby Bates'e doğru gitmişti.

- Bu kadar saf mısın sen? Yok yok olamaz, diyerek gülmeye başladı.

- Tamam, unut gitsin.

- Yahu bu karı, Mississippi Nehri'nin batı kıyısının en büyük orospusu. Çok özel eğitim görmüş bir orospu. Bunlar orospuların en beteridir. Bu tipler etrafta dolaştığı zaman, hiçbir kız kendini güvende hissetmez.

- Merhaba Gloria, diye seslendi Bayan Layden. Her zaman olduğu gibi, salonun ucundaki locanın ön sırasında oturuyordu. O tarafa doğru ilerledik.

- Benim favorim çiftim bugün nasıl bakalım?

- İyiyiz, dedim. Siz nasılsınız Bayan Layden?

- Ben de iyiyim. Bu gece daha uzun kalmaya niyetliyim. Şunu gördünüz mü? Hemen yanındaki iskemlede duran battaniyesiyle yiyecek sepetini gösterdi.

- Size tezahürat yapmaya geldim.

- Buna çok ihtiyacımız var, dedi Gloria.

- Palmiye Bahçesi'nde hazırlanan kumanyalardan niye almıyorsunuz? diye sordum. İlerleyen saatlerde millet bara gidip içmeye başlıyor.

- Bunlar bana yeter, dedi gülümseyerek. Ben buraya derbi için geldim. Akşam gazetesini görmek ister misiniz? Battaniyenin altındaki gazeteyi çıkardı.

- Teşekkür ederim, dedim. Dünyada neler olup bittiğini

öğrenmek isterim. Dışarıda hava nasıl? Dünyada önemli değişiklikler var mı?

-'Benimle eğleniyorsun, dedi.

- Hayır, hayır. Sanki bir milyon yıldır bu salondaymışım gibi geliyor da... Gazete için teşekkürler, Bayan Layden...

Yavaşça ilerlerken gazeteyi açtım. İri siyah puntolu manşetler yüzüme çarptı.

DANS MARATONUNDA GENÇ BİR KATİL YAKALANDI

Kaçak katil plajdaki yarışmaya katılmıştı

Halen Santa Monica rıhtımında devam eden dans maratonu sırasında polis dedektifleri firardaki bir katili ele geçirdiler. Katilin, Chicago'da silahlı soygun sırasında yaşlı bir eczacıyı öldürmek suçundan 50 yıl hapis cezasına çarptırılan ve cezasının dört yılını çektikten sonra Illinois eyalet cezaevi Joliet'ten kaçan 26 yaşındaki İtalyan asıllı Giuseppe Lodi olduğu öğrenildi.

Dans maratonuna Mario Petrone adıyla katılan Lodi'nin, kendisini tutuklayan dedektif Bliss ile Voight'a karşı koymadığı bildirildi. Dedektifler, hoşça vakit geçirmek için gittikleri dans maratonunda, en çok aranan suçluların resimlerinin yer aldığı aylık polis dergisinde resmini gördükleri Lodi'yi tanıdılar...

- Görüyor musun? Bütün bunlar olurken onun hemen yanıbaşındaydım. Şimdi ise Mario'ya acıyorum, dedim.

- Neden, dedi Gloria, onun bizden ne farkı var.

Pedro Ortega, Mack Aston ve diğer birkaç yarışmacı çevremizde toplandılar, heyecanlı heyecanlı konuşuyorlardı. Ga-

zeteyi Gloria'ya verip yalnız başıma yürümeye başladım.

- Tam cehennem hayatı, diye düşündüm. Koskoca 50 yıl! Zavallı Mario... Ve Mario benimle ilgili haberi duyduğu zaman, eğer duyarsa tabii, şöyle düşünecek: Zavallı, bana acıyordu, oysa şimdi ipin ucunda kendisi sallanacak...

Bir sonraki molada Socks Donald'ın hazırladığı bir sürpriz bekliyordu bizi. Derbi yarışlarında giymemiz için birer üniforma hazırlatmıştı; tenis ayakkabıları, beyaz şortlar, beyaz sweat-shirtler. Erkeklere ayrıca, birer deri kemer verildi. Bu kemerlerin her iki tarafında da, aynı bavullarda olduğu gibi tutacaklar vardı. Kulvarın dönemeçlerini alırken partnerlerimizin tutunmasına yarayacaktı bu saplar. İlk bakışta çok aptalca göründü fikir bana ama, sonra anladım ki, Socks Donald ne yaptığını biliyordu.

- Dinleyin çocuklar, dedi Socks. Bu gece ilk milyonumuz için start veriyoruz. Bol miktarda film yıldızı gelecektir ve biliyorsunuz onlar nereye giderse, halk da onları izler. Bu gece bazı çiftler kaybedecektir - bundan böyle her gece elenen çiftler olacaktır. Kimsenin gelip de sızlanmasını istemiyorum. Herkesin şansı eşit. Üniformalarınızı giyip çıkarmanız için size ek zaman verilecektir. Ve bu arada, bugün öğleden sonra Mario Petrone ile konuştum. Onun adına hepinize veda etmemi istedi. Şimdi, seyircilerin ödediği parayı hakedecek iyi bir derbi çıkarın, tamam mı çocuklar!

Mario'nun adını anmasına şaşırmıştım, çünkü bir gece önce Socks onu dövmeye kalkışmıştı.

- Onun Mario'ya kızgın olduğunu sanıyordum, dedim Rollo'ya.

- Artık değil. Onun sayesinde bütün zamanların en büyük şansını yakaladık. Eğer Mario olayı patlamasıydı, dans maratonundan kimsenin haberi olmayacaktı. Gazetelerde çıkan ha-

berler, tam bizim aradığımız reçeteydi. Öğlenden beri bilet satışları durmadı.

. . . siz Robert Syverten'i
suçlu bulmuş . . .

. . . sekizinci bölüm

Yarışma başladığından beri ilk kez o gece salon tıklım tıklımdı, bütün yerler dolmuştu. Palmiye Bahçesi de kalabalıktı ve barın başında da bir gülüşmedir, muhabettir gidiyordu. Rollo haklıymış, diye düşündüm. Mario'nun yakalanması, Socks'un bulabileceği en iyi reklam oldu. (Ama, bu insanların tamamı da gazete haberlerini okuyup gelmemişti. Socks'un çeşitli radyo istasyonlarına reklam verdiğini daha sonra öğrendim.)

Hastabakıcılarla hemşireler yarış pistini hazırlarken, bizler de yarış kıyafetlerimiz içinde ortalıkta dolaşıyorduk.

- Kendimi çıplak hissediyorum, dedim Gloria'ya.

- Zaten çıplaksın. Bir suspansuar takman gerekirdi.

- Vermediler ki, ne yapayım. Çok mu belli oluyor?

- Mesele sadece bu değil ki. Söyle Rollo'ya, yarın sana bir tane alsın. Bunların üç boyu bulunuyor; küçük, orta ve büyük. Seninki küçüğünden olsun.

- Pek de yalnız sayılmam, dedim diğer çocuklardan bazılarına bakarak.

- Ama, onlar çok övünüyorlar, dedi Gloria.

Yarışmacıların çoğu koşu kıyafetleri içinde hayli komik görünüyordu. Hayatımda birbirine bu kadar zıt kol ve bacağı bir arada görmemiştim hiç.

- Baksana, dedi Gloria, James ve Ruby Bates'i işaret ederek. Ne büyük rezalet değil mi?

Ruby'nin hamileliği iyice belli oluyordu. Sanki sweatshirt'ünün altına yastık koymuş gibiydi.

- Gerçekten de çok belli, dedim. Ama şunu da unutma ki, bu seni ilgilendirmez.

- Bayanlar baylar, diye seslendi Rocky mikrofondan. Bu müthiş derbi başlamadan önce, yönetmelik kurallarına dikkatinizi çekmek isterim. Yarışmacıların sayısı nedeniyle derbi iki etapta koşulacaktır - birinci etapta kırk çift, ikinci etapta yine kırk çift. İkinci derbi, birincinin sona ermesinden birkaç dakika sonra koşulacaktır ve her iki etaba katılacak çiftler kur'ayla belirlenecektir.

Bir hafta süreyle derbileri iki etap halinde koşacağız, sonuncu gelen çiftler elenecektir. Birinci hafta sona erdikten sonra ise sadece bir etap yapılacaktır. Çocuklar pist çevresinde on beş dakika yarışacak, erkekler yürüyüş yarışmalarındaki gibi önce topuklarını sonra parmak uçlarını yere basmak zorundalar, kızlar ise ister yürüyebilir, kendilerini iyi hissedelerse de koşabilirler. Kazananlara ödül verilmeyecek ama, siz bayanlar baylar, çocuklara cesaret vermek için bir miktar ödül uygun görürseniz, eminim çok sevineceklerdir.

Gördüğünüz gibi pistin ortasında sedyeler yerleştirildi, hemşire ve hastabakıcılar da portakal dilimleri, ıslak havlu ve amonyak ruhu hazır bulunduruyorlar. Doktor ise çocukların sağlık durumları elverdiği sürece yarışmaya devam etmelerinden sorumlu.

Boynundaki steteskopla pistin ortasında dikilen genç doktor sanki çok önemli biriymiş gibi duruyordu.

- Bir dakika bayanlar baylar - lütfen bir dakika, dedi Rocky. Elimde, o muhteşem küçük film yıldızımız Miss Ruby

Keeler'in, bu gecenin şampiyonu için verdiği on dolarlık bir banknot var. Miss Keeler'e bir alkış, bayanlar baylar.

Ruby Keeler, ayağa kalkarak kendisini alkışlayan seyircileri selamladı.

- İşte yarışmanın ruhu budur, bayanlar baylar, dedi Rocky. Ve şimdi, çiftlerin koştuğu her turu denetlemek üzere hakemlere ihtiyacımız var, bayanlar baylar. Yüzündeki teri silmek için durdu.

- Şimdi, bu hakemleri seyircilerimiz arasından seçmek istiyoruz - kırk seyircimizi istiyoruz. Buyrun gelin - çekinmeyin.

Bir an için seyircilerden hiç kimse yerinden kıpırdamadı, sonra Bayan Layden, parmaklığın altından geçerek piste doğru ilerledi. Gloria ile benim yanımdan geçerken bize göz kırptı.

- Sonunda işimize yarayacak galiba, dedi Gloria.

Bayan Layden'i izleyen başka seyirciler de oldu ve sonunda bütün hakemler seçildi. Rollo her birine birer kart ve kalem verdikten sonra pist kenarına oturttu.

- Evet, bayanlar baylar, dedi Rocky. Yeterince hakemimiz oldu. Şimdi ilk etap için kur'a çekelim. Bu şapkanın içinde seksen numara var, bunlardan kırk tanesini çekeceğiz. Geri kalanlar ise ikinci etapta yarışacaklar. Şimdi kur'a çekimi için birini istiyoruz. Siz çeker miydiniz? diye sordu Bayan Layden'e şapkayı tutarak. Bayan Layden gülümseyerek, evet anlamında başını salladı.

- Bu hayatının en önemli anı işte, dedi Gloria alaycı bir tavırla.

- Bence çok tatlı bir ihtiyar.

- Hadi canım sen de.

Bayan Layden çektiği numaraları Rocky'ye veriyor, o da anons ediyordu.

- Kur'adan çıkan birinci çift, 105 numara. Şuraya çocuk-

lar, kur'adan çıkan çiftler platformun şu yanında toplansınlar.

Bayan Layden numaraları çektikçe, Rocky bunları önce anons ediyor, sonra da o çifte hakemlik yapacak seyircilerden birine veriyordu.

- ... 22 numaralı çift, dedi Rocky ve numarayı gözlüklü bir gence verdi.

- Hadi gel, dedim Gloria'ya. Bizim numaramız okundu.

- Onların hakemi ben olayım, dedi Bayan Layden. Onlar benim favori çiftim.

- Özür dilerim bayan, dedi Rocky. Sizin sıranızda hangi çift çıkarsa, onlara hakemlik yapacaksınız.

Kur'a çekimi tamamlandığında, hepimiz start çizgisinin önünde toplanmıştık.

- Evet, bayanlar baylar, artık hazırız. Şimdi çocuklar, unutmayın erkekler önce topuk sonra parmak uçları. Eğer içinizden biri, herhangi bir nedenle ortadaki bakım bölümüne gitmek zorunda kalırsa, onun partneri pistin çevresinde bir yerine iki tur atacak. Startı siz vermek ister misiniz Miss Keeler?

Miss Keeler kabul etti ve Rocky start tabancasını Rollo'ya verdi. O da tabancayı, tanımadığım bir kızla locanın ön sırasında oturan Miss Keeler'a götürdü. Jolson gelmemişti.

- Evet, bayanlar baylar, sıkı durun, diye seslendi Rocky. Evet, Miss Keeler... Başıyla işaret verdi.

Gloria ile birlikte platformun yanında start çizgisine doğru sokulmuştuk ve Miss Keeler tetiği çekince öne doğru atılıp, ön sıraya geçmek için itişip kakışmaya başladık. Gloria koluma tutunmuştu.

- Kemerimden tut, diye bağırdım. Bir yandan da kalabalığın arasından sıyrılmaya çalışıyordum. Öne geçmek için millet birbirinin üstüne çıkıyordu... Ancak bir dakika sonra birbirimizden koptuk ve pistin çevresinde turlamaya başladık. Adım-

larım o kadar büyüktü ki, Gloria bana uyum sağlamak için koşmak zorunda kalıyordu.

- Topuk ve parmak, dedi Rollo. Sen koşuyorsun.

- Elimden geleni yapıyorum, dedim.

- Topuk ve parmak, dedi. İşte bak böyle.

Önüme geçip, nasıl yapılacağını gösterdi. Aslında hiçbir zaman öğrenme problemim olmamıştı. İşin püf noktası, omuz ve kol hareketlerinde uyumu yakalamaktı. Kısa sürede ritmi buldum. Bana çok doğal geldi. O kadar kolay olmuştu ki, sanki daha önce de topuk ve parmak yürüyüşü yapmıştım. Ama, böyle bir şey hatırlamadığıma göre, demek ki yapmamıştım. Belleğim çok iyidir.

Beş dakikalık yarıştan sonra artık önlere geçtiğimiz sırada Gloria'nın kendi kendine hareket etmediğini hissettim; demek istediğim, artık kendi gücünü kullanmıyordu. Ben onu peşimde sürüklüyordum. Kemerim giderek karnımı içeri göçürüyordu.

- Çok mu hızlı gidiyorum? diye sordum biraz yavaşlayarak.

- Evet, dedi nefes nefese.

Hemşirelerden biri boynuma ıslak havlu attı, neredeyse dengemi kaybediyordum.

- Şununla yüzünü sil, dedim Gloria'ya... O sırada 35 numaralı çift önümüze geçmek için atak yaptı. Ancak bu hamle kız için çok hızlıydı. Yalpalamaya başladı ve kemerin halkası elinden kaçtı.

- 35 numaraya yardım edelim, diye bağırdı Rocky Gravo, ancak daha hemşire ya da hastabakıcının yetişmesine fırsat kalmadan, kız koşu kulvarında boylu boyunca, yüzüstü yere kaparlanıverdi. Yalnız olsaydım, üzerinden atlayıp devam edebilirdim ama, Gloria da üstüme asılı vaziyette olduğu için kızı

çiğnemekten korktum.

- Dikkat, diye haykırdım ama, çok geçti artık, uyarım işe yaramadı. Gloria kızın üzerine kapaklanırken, beni de beraberinde yere devirdi ve dört ya da beş çift üst üste yığıldık, ayağa kalkmak için debelenmeye başladık. Rocky mikrofondan birşeyler söyledi ve bütün salon nefesini tuttu.

Ayağa kalkmayı başardım. Fazla canım acımamıştı ama, dizlerimdeki yanmadan anladığım kadarıyla, diz kapaklarımın derisi sıyrılmıştı. Olay yerine koşuşturan hemşire ve hastabakıcılar önce kızlarla ilgilendiler, Gloria ve Ruby'yi orta yerdeki sedyelere taşıdılar.

- Ciddi bir durum yok, bayanlar baylar, dedi Rocky. Önemsiz bir tökezleme sadece... bu tür derbilerde her an herşey olabilir... kızlar ortada dinlenirken, erkekler onların açığını kapatmak için bir yerine iki tur atacaklar. Pekala çocuklar, şimdi yalnız kalanlar kulvarın iç kenarından devam etsinler.

Yarıştaki pozisyonumuzu kaybetmeyelim diye son hız yürümeye başladım. Şimdi artık Gloria da kemerime asılmadığı için kendimi tüy kadar hafif hissediyordum. Hemşire ve hastabakıcı Gloria'yla ilgileniyordu, doktor da steteskopla kalbini dinliyordu. Hemşire burnuna amonyak tutuyor, hastabakıcı ise bacaklarına masaj yapıyordu. Diğer bir hemşire ve hastabakıcı da aynı işlemi Ruby'ye uyguluyordu. Gloria piste dönene kadar ben dört tur yapmıştım bile. Çok solgun görünüyordu.

- Dayanabilecek misin? diye sordum hız keserek. Başıyla evet işareti yaptı. Seyirciler alkış tutup, ayaklarıyla yere tempo vuruyor, Rocky de mikrofondan birşeyler söylüyordu. Ruby de piste döndü, o da sarsılmıştı.

- Sakin ol! dedi Rollo yanımda yürürken. Durumun kötü değil.

Birdenbire sol bacağıma şiddetli bir sancı girdi, bütün bedenimi yalayıp beynime saplandı. Tanrım, dedim kendi kendime, felç oluyorum.

- Ayağını yere vur, yere vur, dedi Rollo.

Bacağımı bükemiyordum. Taş gibi kaskatı kesilmişti. Attığım her adımda beynime ağrı saplanıyordu.

- 22 numaraya kramp girdi, dedi Rocky mikrofondan. Hastabakıcılar yardımcı olsun.

- Ayağını yere vur, yere vur, dedi Rollo.

Vurdum ama, canım daha fazla yandı.

- Vur, yere vur.

- Seni orospu çocuğu, canım yanıyor.

İki hastabakıcı kollarımdan tuttukları gibi bakım yerine götürdüler.

- Evet, işte 22 numaranın küçük cesur kızında sıra, diye anons etti Rocky. İşte küçük Gloria Beatty. Görüyor musunuz, ne yürekli bir çocuk. Bacağına kramp giren partneri tedavi olurken, tek başına devam edecek - nasıl da gidiyor bakın hele. Çocuklar, Gloria'ya yer açın içeride.

Hastabakıcılardan biri kollarımı tutarken, diğeri bacağımı indirip kaldırarak çalıştırıyor, kaslarımı yumrukluyordu.

- Canım yanıyor, dedim.

- Sakin ol, dedi omuzlarımdan tutan hastabakıcı. Daha önce kramp girmemiş miydi hiç bacağına?

Birden bacağımda bir çıtırtı hissetim ve sancı aniden geçiverdi.

- Tamam, dedi hastabakıcı.

Ayağa kalktım, iyiydim, piste geri dönüp Gloria'yı beklemeye koyuldum. Bulunduğum yerin tam karşısındaydı, her adım atışında kafası öne düşüyordu. Turu tamamlamasını bekliyordum. (Kurallara göre yarışa bıraktığın yerden girmen

gerekiyordu.) Gloria bana doğru iyice yaklaşınca yürümeye başladım ve az sonra eli yine kemerimdeki halkadaydı.

- İki dakika kaldı, diye anons etti Rocky. Şimdi küçük bir koşu, bayanlar baylar. Seyirciler, alkış ve ayak temposunu hızlandırdılar.

Diğer çiftler hızlanarak yanımızdan geçmeye başladılar, ben de tabana biraz daha kuvvet verdim. Sonuncu durumda değildik ama, ikimiz de bakım gördüğümüz için, elenme riskini göze almak istemiyordum. Tabancadan finiş sesi geldiğinde bütün çiftler piste devrildiler. Dönüp Gloria'ya baktığımda, gözlerinin donuklaştığını farkettim. Bayılacaktı.

- Hey..., diye seslendim hemşirelerden birine. Ancak o anda Gloria yığılıverince ben tutmak zorunda kaldım. Bütün yapabildiğim, onu orta yere taşımak oldu. Hey, diyerek bu kez hastabakıcılara seslendim. Doktor!

Kimsenin benimle ilgilendiği yoktu. Diğerlerini yerden toplamakla meşguldüler. Seyirciler yerlerinden fırlamış, heyecan içinde çığlık atıyorlardı.

Gloria'nın yüzünü ıslak havluyla ovalamaya başladım. O sırada yanımda beliren Bayan Layden, sedyenin yanındaki masadan amonyak şişesini aldı.

- Sen soyunma odasına git, dedi bana. Gloria birkaç dakika içinde kendine gelir. Bu kadar zorlanmaya alışık değil.

Port Said limanına giden bir gemideydim. Film çekmek üzere Büyük Sahra'ya doğru yol alıyordum. Çok ünlü ve zengindim. Dünyanın en önemli film yönetmeni bendim. Hatta Sergei Eisenstein'dan da önemli biriydim. Vanity Fair ve Esquire'ın eleştirmenleri, benim bir deha olduğuma karar vermişlerdi. Güvertede dolaşırken, bir zamanlar katıldığım dans maratonunda tanıştığım kızlarla erkekler şimdi ne yapıyor acaba diye

düşünüyordum ki, ansızın başımın arkasına sert bir cisim çarptı ve bilinçsiz vaziyette yere yığıldım. Düşüyordum.

Suya çarptığımda çırpınmaya başladım, köpekbalıklarından korkuyordum. Vücuduma birşeyler döküldü, korku içinde çığlık attım.

Buz gibi soğuk suda yüzerek uyandım. O anda nerede olduğumu hatırladım. Kabus gördüm, diye düşündüm. Vücuduma dökülen şey, buz parçalarıydı. Soyunma odasındaki küçük su küvetinin içindeydim. Üzerimde hala yarış giysileri vardı. Titreyerek küvetten çıktım, hastabakıcılardan biri kurulanmam için havlu verdi.

O sırada, baygın vaziyetteki bir yarışmacıyı taşıyan hastabakıcılar içeri girdi. Bayılan yarışmacı Pedro Ortega'ydı. Götürüp küvetin içine attılar.

- Bana da mı aynı şey oldu? diye sordum.

- Aynen öyle, dedi hastabakıcı. Dans pistinden çıkar çıkmaz devrildin.

Pedro İspanyolca birşeyler söylendi, dışarı çıkmak için suyun içinde debelendi. Hastabakıcı güldü. Küveti buraya getirttiğinde Socks ne yaptığını biliyor demiştim, değil mi? dedi. Buzlu su sayesinde kendilerine geldiler. Hadi çıkar şu ıslak dorıla ayakkabıları.

. . . Los Angeles
Kenti Şerifi
tarafından,
idam hükmünü
infazla görevli . . .

. . . dokuzuncu bölüm

GEÇİLEN SAAT 752
Kalan çift sayısı 26

Derbi yarışları işlerini bitirmişti. İki hafta içinde elli küsur çift elendi. Gloria ile ben de bir-iki kez topun ağzına geldik ama, dişimizi tırnağımıza takıp elenmekten kurtulduk. Teknik bir değişiklik yaptıktan sonra, ciddi bir sorunumuz kalmadı; artık kazanmak için yarışmaktan vazgeçmiştik, sonuncu gelmediğimiz sürece kaçıncı olarak bitirdiğimiz önemli değildi.

Artık bizim de bir sponsorumuz vardı: Jonathan Beer, diyet bira. Tam zamanında imdadımıza yetişmişti. Pabuçlarımız paralanmış, giysilerimiz paçavraya dönmüştü. Jonathan Beer firmasının sponsor olmasını sağlayan kişi Bayan Layden'di. Aziz Peter'in de bana yardım etmesini sağlayın Bayan Layden. Sanırım doğruca onun bulunduğu yere gidiyorum. Gloria ile bana üçer çift ayakkabı, üçer tane gri flanel pantalon ve arkasında ürünlerinin reklamı bulunan üçer tane de süveter verdiler.

Yarışma başlayalı beri beş kilo almıştım ve artık yavaş yavaş bin dolarlık birincilik ödülünü kazanma şansımız olduğunu düşünmeye başlamıştım. Ancak Gloria çok karamsardı.

- Bu iş bittikten sonra ne yapacaksın? diye sordu.

- Sonrasını niye düşünüyorsun? Daha bitmedi ki. Neden bu kadar sızlandığını anlayamıyorum. Her zamankinden daha iyi durumdayız - en azından bir sonraki yemeğimizi nerede yiyeceğimizi biliyoruz.

- Ölmek isterdim. Tanrının beni şu anda yok etmesini isterdim.

Sürekli aynı şeyleri söylüyordu. Artık sinirime dokunmaya başlamıştı.

- Günün birinde Tanrı istediğini yapacak, dedim.

- Umarım... Keşke bu işi onun yerine yapacak cesaretim olsaydı.

- Bu iş bittiğinde, beş yüz dolarını alır istediğin yere gidersin. Evlenebilirsin. Evlenmek isteyen bir yığın erkek var. Bu konuyu düşünmüş müydün hiç?

- Hem de ne çok düşündüm. Ancak istediğim tipte bir erkekle evlenmem mümkün değil. Benimle evlenmek isteyecek erkekler de benim istediğim tarzda değil. Hırsız, pezevenk falan.

- Neden böyle mızmız olduğunu biliyorum. Birkaç gün içinde düzelirsin. Maraton bitince kendini daha iyi hissedeceksin.

- Bunun maratonla ilgisi yok. Sırtım bile ağrımıyor. Mesele bu değil. Burada dönmedolapta gibiyiz. İnince başladığımız yere döneceğiz.

- Karnımızı doyurduk, uykumuzu uyuduk.

- Yaşanması gereken şeylerin ertelenmesinde iyi bir taraf göremiyorum.

- Hey Jonathan Beer, diye seslendi Rocky Gravo. Buraya gelin.

Platformda Socks Donald'ın yanında duruyordu. Gloria

ile birlikte o tarafa yöneldik.

- Açıktan yüz papel kazanmaya ne dersiniz çocuklar? diye sordu Rocky.

- Nasıl? diye sordu Gloria.

- Müthiş bir fikrim var ama, yardımınız gerekiyor, dedi Socks Donald.

- Evet, devam et, dedi Gloria.

-Şey, sizin burada evlenmenizi istiyorum çocuklar. Seyirciler önünde bir düğün.

- Evlenmek mi? dedim.

- Dur bir dakika, dedi Socks. O kadar da kötü değil. Her birinize elli dolar vereceğim, maraton bittikten sonra isterseniz boşanırsınız. Devam etmesi gerekmiyor. Müşteri çekmek için yem niyetine yani. Ne dersiniz?

- Siz aklınızı kaçırmışsınız, dedi Gloria.

- Öyle demek istemedi, Bay Donald, dedim.

- Bal gibi de öyle demek istedim işte. Evliliğe karşı değilim. Ama, neden damat olarak Gary Cooper'ı ya da büyük bir yapımcı veya yönetmeni seçmediniz? Ben bu herifle evlenmem. Ben kendime zor bakıyorum zaten.

- Gerçek bir evlilik olması gerekmiyor, dedi Rocky. Sadece gösteri niteliğinde.

- Evet öyle, dedi Socks. Tabii tören yasalara uygun olacak, müşteri çekmek için düğün yapmalıyız. Ama...

- Müşteri toplamak için düğüne filan ihtiyacınız yok. Böyle giderse yakında onları avizelere doldurmanız gerekecek. Her gece bu kadar zavallının yerlere dökülmesi, yeterince gösteri olmuyor mu?

- Ne demek istediğimi anlamıyorsunuz, dedi Socks öfkeyle.

- Hem de nasıl anlıyorum.

- Madem ki filmlerde oynamak istiyorsun, al sana bir fırsat işte, dedi Socks. Bazı mağazaları ayarladım bile. Gelinliğini, ayakkabılarını verecekler, ayrıca güzellik enstitüsü de saçını ve makyajını yapacak - sinemadan yığınla yapımcı, yönetici gelecek ve gözleri sadece senin üzerinde olacak. Hayatının fırsatı bu. Evet, ne diyorsun çocuk? diye bana sordu.

- Bilmiyorum, dedim. Onu kızdırmak istemiyordum. Neticede yarışmayı düzenleyen oydu. Bize kızdığı takdirde, çok geçmeden diskalifiye olacağımızı biliyordum.

- Cevabı hayır, dedi Gloria.

- Kız onun yerine düşünüyor, dedi Rocky alaycı bir ifadeyle.

- Pekala, dedi Socks omuzlarını silkerek. Yüz dolar kazanmak istemiyorsanız, belki bu çocuklardan bazıları isteyebilir. En azından, dedi bana bakarak, ailede iplerin kimin elinde olduğunu biliyorsun. Rocky ile birlikte ikisi de güldüler.

- Sen nezaket nedir bilmez misin? dedim Gloria'ya yanlarından uzaklaşırken. Kendimizi her an sokakta bulabiliriz.

- Ne olacaksa biran önce olsa bari, dedi Gloria.

- Hayatımda tanıdığım en can sıkıcı insansın, dedim. Bazen ölsen daha iyi olur diye düşünüyorum.

- Biliyorum.

Dönerek platformun yakınına geldiğimizde Socks ve Rocky'nin 71 numaralı Vee Lovell ve Mary Hawley çiftiyle ciddi ciddi konuştuklarını gördüm.

- Sanırım Socks kızı kafesledi, dedi Gloria. Şu Hawley denen beygir ahmağın teki.

James ve Ruby Bates de bize katıldılar ve birlikte yürümeye başladık. Gloria kürtaj için Ruby'nin başının etini yemeyi bırakalı beri dördümüz yine iyi dost olmuştuk.

- Socks, sizi evlendirmeyi mi teklif etti? diye sordu Ruby.

- Evet, dedim. Nereden biliyorsun?

- Herkese teklif ediyor.

- Ama, biz herifi defettik, dedi Gloria.

- Canım o kadar da kötü birşey değil, dedi Ruby. Biz de öyle evlenmiştik.

- Öyle mi? Şaşırmıştım. James ve Ruby birbirlerine öylesine bağlı ve öyle sevgi dolu görünüyorlardı ki, onların halka açık bir düğünle evlendiklerini aklıma bile getiremezdim.

- Oklahoma'daki maratonda evlendik, dedi Ruby. Öte beriyle birlikte üç yüz dolar aldık...

- Babası da düğün hediyesi olarak bize bir el ateş etti, dedi James gülerek.

Ansızın arkalardan bir kızın çığlık attığını işittik. Arkamıza baktık. Pedro Ortega'nın partneri Lillian Bacon'dı. Pedro'nun elinden kurtulmaya çalışıyordu. Pedro kızı yakaladığı gibi suratına bir tokat indirdi. Kız çığlık çığlığa yere yuvarlandı. Pedro kızı ayağa kaldırmak için iki eliyle boğazından kavrayıp, bir yandan da sıkmaya başladı. Yüzünde manyakça bir ifade vardı. Kızı düpedüz öldürmeye çalışıyordu.

Herkes Pedro'nun üzerine hücüm etti. Ortalık karıştı.

İlk yetişen James'le ikimiz olduk, Pedro'nun üzerine çullanıp ellerini Lillian'ın boğazından kurtardık. Gövdesi kaskatı, kolları arkasında, başı geriye devrik vaziyette, dişçi koltuğunda oturan hasta gibi ağzı açık yerde oturuyordu Lillian.

Kendi kendine bir şeyler söylenen Pedro, hiç birimizi tanımıyordu sanki. James göğsünden itince geriye doğru sendeledi. Lillian'ı koltuk altlarından tutarak ayağa kaldırmaya çalıştım. Zangır zangır titriyordu.

Socks ve Rocky hemen yetişip, Pedro'yu kollarından tuttular.

- Aklından zorun mu var senin? diye bağırdı Socks.

Pedro, Socks'un yüzüne baktı. Dudakları kımıldandı ama, hiçbir şey söylemedi. Sonra Rocky'yi gördü ve yüzündeki ifade değişti, yırtıcı bir görünüme büründü. Ansızın silkinerek kollarını kurtardı, geriye doğru çekilip elini cebine attı.

- Dikkat, diye bağırdı biri.

Pedro ileri atıldı, elinde bıçak vardı. Rocky kaçmaya çalıştı ama, herşey o kadar ani oldu ki, artık hiç şansı yoktu. Bıçak, sol kolunun omuza yakın kısmına saplandı. Haykırarak koşmaya başladı. Pedro da arkasına dönerek kovalamaya yeltendi ama, tam o sırada Socks elindeki copu arkadan kafasının orta yerine indirdi. Radyodan yükselen müziğe rağmen, kafasına inen copun sesi duyuldu. Karpuza vurunca çıkan sese benziyordu. Pedro yüzünde delice bir gülüşle öylece kalakaldı, Socks ikinci bir cop darbesi indirdi.

Pedro'nun kolları devrildi, bıçak yere düştü. Bacakları büküldü ve sonra yere devrildi.

- Çıkarın onu buradan, diğer bağırdı Socks. Bıçağı yerden aldı.

James Bates, Mack Aston ve Vee Lovell, Pedro'yu sürükleyerek soyunma odasına taşıdılar.

- Lütfen yerlerinize oturun bayanlar baylar, diye seyircilere seslendi Socks.

Bu arada ben Lillian'ı tutuyordum. Kız hala titriyordu.

- Ne oldu? diye sordu Socks, kıza.

- Onu aldattığımı söyledi, sonra da bana vurdu ve boğazımı sıkmaya başladı.

- Haydi bakalım çocuklar, dedi Socks. Birşey olmamış gibi davranın. Hey hemşire, kızın soyunma odasına gitmesine yardımcı olun. Socks, platformda duran Rollo'ya bir işaret yaptı ve mola zili çaldı. Birkaç dakika erken verilmişti mola. Hemşire Lillian'ı kollarımdan aldı ve kızlar onların etrafında toplaşa-

rak hep birlikte soyunma odasına gittiler.

Soyunma odasına doğru giderken, Rollo'nun hoparlörden seyircilere bazı uyduruk açıklamalar yaptığını işittim.

Rocky, ceket ve gömleğini çıkarmış, kağıt havluları koluna bastırarak lavabonun başında duruyordu. Kolundan akan kan oluk oluk parmaklarına iniyordu.

- Doktora görünsen iyi olur, dedi Socks. Bu doktor hangi cehenneme gitti? diye bağırdı.

- Buradayım, dedi doktor tuvaletten çıkarken.

- Kırk yılda bir sana ihtiyacımız oldu, onda da kenefte oturuyorsun, dedi Socks. Bak bakalım, Rocky'nin durumu nasılmış.

Pedro boylu boyunca yerde yatıyordu. Mack Aston ise boğulanlara yardım eden kurtarma ekipleri gibi Pedro'nun karnını bastırıp duruyordu.

- Kaçılın, diye bağırdı Vee Lovell. Elinde içi su dolu bir kova vardı. Mack geri çekildi ve Vee suyu olduğu gibi Pedro'nun yüzüne boca etti. Ama, hiçbir faydası olmadı. Pedro köpek gibi yatıyordu yerde.

James Bates bir kova su daha getirdi ve Pedro'nun üzerine boşalttı. Pedro sonunda hayat belirtileri göstermeye başladı. Kıpırdandı ve gözlerini açtı.

- Kendine geliyor, dedi Vee Lovell.

- Ben en iyisi Rocky'yi arabamla hastaneye götüreyim, dedi doktor beyaz gömleğini çıkarırken. Yara hayli derin, neredeyse kemiğe kadar açılmış. Dikiş atılması gerekiyor. Kim yaptı bunu?

-Şu piç kurusu, dedi Socks, ayağıyla Pedro'yu göstererek.

- Ustura kullanmış olmalı, dedi doktor.

- İşte burada. Socks bıçağı doktora verdi. Diğer elinde copu tutuyordu hala.

- Aynı şey, dedi doktor bıçağı geri verirken.

Pedro çenesini sıvazlayarak, yerinden doğruldu. Yüzünde yarı şuursuz bir ifade vardı.

- Çenen değil, dedim içimden. Kafanın arka tarafı.

- Tanrı aşkına gidelim artık, dedi Rocky doktora. Şişlenmiş domuz gibi kan kaybediyorum. Ve sen, sen orospu çocuğu, dedi Pedro'ya dönerek, senden davacı olacağım.

Pedro kötü kötü baktı ama, birşey demedi.

- Hayır dava falan açılmayacak, dedi Socks. Zaten yarışma mühürlenmesin diye yeterince uğraşıyorum. Sen de bir dahaki sefere kiminle kırıştırdığına dikkat et.

- Ben kimseyle kırıştırmıyordum, dedi Rocky.

- Haydi, götür onu doktor, dedi Socks.

- Pekala Rocky, dedi doktor. Rocky harekete geçti. Kolundaki geçici bandaj şimdiden kan içinde kalmıştı. Doktor Rocky'nin omuzuna bir ceket attı ve birlikte çıktılar.

- Sen bizi mahvetmek mi istiyorsun? Socks, bakışlarını Pedro'ya dikmişti. Onu haklamak için neden yarışmanın bitmesini beklemedin?

- Onun gırtlağını kesmek istemiştim, dedi Pedro gayet sakin bir şekilde, her hecenin üstüne basarak. Nişanlımı baştan çıkardı.

- Eğer nişanlını burada baştan çıkardıysa, adam sihirbaz olmalı, dedi Socks. Burada kimseyi baştan çıkaracak yer yok.

- Ben bir yer biliyorum, dedim içimden.

O sırada Rollo Peters soyunma odasına girdi. Çocuklar, sizin uyumanız gerekiyordu, dedi. Çevresine bakınarak, Rocky nerede, diye sordu.

- Doktor hastaneye götürdü, dedi Socks. Salonda durum nasıl?

- Neyse ki yatıştılar. Yeni bir numaranın provasını yaptığı-

mızı söyledim. Rocky'nin durumu nasıl?

- Önemli birşey yok. Şu zeytinyağlı marul salatasına kolunu kaptırıyordu az daha, hepsi bu. Pedro'nun bıçağım Rollo'ya verdi. Şu aleti al ve yok et. Rocky'nin çaresine bakıncaya kadar anonsları sen yap.

Pedro yerden kalktı. Çok özür dilerim, çok çabuk sinirleniyorum, dedi.

- Daha da beteri olabilirdi, dedi Socks. Gece, salon ağzına kadar doluyken de olabilirdi. Başın nasıl?

- Fena halde zonkluyor. Olanlar için gerçekten üzgünüm. Şu bin doları kazanmak isterdim.

- Hala şansın var, dedi Socks.

- Yani diskalifiye olmadığımı mı söylüyorsun? Yani beni bağışladın mı?

- Seni affettim, dedi Socks ve copu cebine soktu.

. . . eyalet cezaevi
müdürüne
tesliminize . . .

. . . onuncu bölüm

GEÇİLEN SAAT 783
Kalan çift sayısı 26

Bayanlar baylar, diye anons etti Rocky, derbi başlamadan önce, idare benden bu gece burada bir düğün töreni düzenleneceğini sizlere iletmemi istedi - bu gece tam burada, dans pistinde, 17 numaralı çift Vee Lovell ve Mary Hawley arasında, hilesiz-hurdasız, gerçek bir nikah kıyılacak. Vee ve Mary, öne çıkın da, sayın seyircilerimiz ne kadar sevimli bir çift olduğunuzu görsünler.

Yarış kıyafetleri içindeki Vee ve Mary, pistin ortasına gelerek seyircilerin alkışına selamla karşılık verdiler. Salon yine tıklım tıklımdı.

– İşte, dedi Rocky, çiftimizin derbide elenmemesini diliyoruz. Bu düğün töreni, idarenin sizlere birinci sınıf eğlence sunma politikasına çok uygun düşüyor.

Bayan Layden arkamdan sweatshirt'ümü tutarak çekiştirdi.

– Rocky'nin koluna ne oldu? diye sordu fısıltıyla. Rocky'nin bir çeşit kaza geçirdiği belli oluyordu. Sağ kolu ceketinin içindeydi, ancak sol kolu askıdaydı ve ceket omuzunun üzerin-

de duruyordu.

- Kolunu incitti, dedim.

- Ve bu incinme dokuz dikişe maloldu, diye mırıldandı Gloria.

- Demek onun için dün gece burada değildi, dedi Bayan Layden. Kaza mı geçirdi?

- Evet.

- Düştü mü?

- Evet, sanırım öyle.

- ... sizlere beyazperdemizin güzel yıldızı Miss Mary Brian'ı takdim etmek isterim. Seyircilerimizi selamlamak ister misiniz Miss Brian?

Miss Brain kalkıp reverans yaptı, seyirciler alkışladılar.

- ... ve usta komedyen, Bay Charley Chase.

Locada oturan Charley Chase ayağa kalkıp selam verdiğinde daha büyük bir alkış koptu.

- Bu takdimlerden nefret ediyorum, dedi Gloria.

- Bol şans, dedi Bayan Layden, biz platforma doğru ilerlerken.

- Sinir oluyorum, dedi Gloria. Bu ünlülere ve sürekli olarak, tekrar tekrar aynı şeyleri yapmaya sinir oluyorum.

- Bazen sana rastladığıma pişman oluyorum, dedim. Bunu söylemek pek hoş değil ama, gerçeğin ta kendisi. Seninle tanışmadan önce bu kadar kasvetli insanların arasında bulunmanın ne demek olduğunu inan bilmezdim.

Diğer çiftlerle birlikte start çizgisinin önünde toplandık.

- Yaşamaktan bezdim ve ölmekten korkuyorum, dedi Gloria.

- Ne hoş bir şarkı sözü olurdu, dedi James Bates. Gloria'nın söylediklerini duymuştu. Doklarda çalışan, yaşamaktan bezmiş ve ölmekten korkan yaşlı zenciyle ilgili bir şarkı yazabi-

lirsin. Pamuk balyaları taşır ve Mississippi Nehri'yle ilgili bir şarkı söyler. Çok iyi bir şarkı sözü olur, hem bu şarkıya Old Man River adını da verebilirsin.

Gloria, James'e şöyle bir tepeden bakarak burun kıvırdı.

- Hey şuraya bakın, diyerek platformun yanına gelen Bayan Layden'e seslendi Rocky. Bayanlar baylar, maraton dansseverler arasında dünya şampiyonu olan Bayan Layden'i size takdim etmek isterim, yarışma başladığından bu yana tek bir geceyi bile kaçırmadı. Bayan Layden'a bir alkış, bayanlar baylar. Buyrun, seyircilerimizi selamlayın Bayan Layden.

Bayan Layden biran için duraksadı, fena halde şaşırmıştı. Ne diyeceği bilemedi. Ancak alkışlar gelince birkaç adım öne çıkarak, beceriksiz bir tavırla selam verdi. O anda hayatının en büyük sürprizlerinden birini yaşadığı belli oluyordu.

- Siz dansseverler onu daha önce burada görmüşsünüzdür, dedi Rocky. Her gece derbilerde hakemlik yapıyor - o burada olmasa derbileri yapamazdık. Dans maratonunu nasıl buluyorsunuz, Bayan Layden? Kadının konuşabilmesi için mikrofonun ayarını aşağı indirdi.

- Nefret ediyor, seni aşağılık herif, dedi Gloria alçak sesle.

- Çok seviyorum, dedi Bayan Layden. O kadar heyecanlıydı ki, güçlükle konuşabiliyordu.

- Sizin favori çiftiniz hangisi Bayan Layden?

- Ben 22 numaralı çifti, Robert Syverten ile Gloria Beatty'yi tutuyorum.

- Favori çifti, Jonathan Diyet Bira'nın sponsorluğunu üstlendiği 22 numaraymış, bayanlar baylar. Onların kazanmalarını yürekten diliyorsunuz, değil mi Bayan Layden?

- Evet. Eğer daha genç olsaydım, bu yarışmaya ben de katılırdım.

- Harika. Çok teşekkürler, Bayan Layden. Pekala - şimdi

size büyük bir zevkle sezonluk giriş kartınızı takdim ediyorum, Bayan Layden - idarenin bir ikramı. Artık bilet parası ödemeden, dilediğiniz zaman gelebilirsiniz.

Bayan Layden kartı aldı. Mutluluk ve minnetinden öyle duygu yüklü bir hale gelmişti ki, aynı anda hem gülüyor, hem ağlıyor, bir yandan da başını sallıyordu.

- Yine büyük bir an yaşıyoruz, dedi Gloria.

- Kapa çeneni, dedim.

- Pekala - hakemler hazır mı? diye sordu Rocky.

- Hazırlar, dedi Rollo. Bir yandan da Bayan Layden'in hakemlerin bulunduğu sıradaki iskemlelerden birine oturmasına yardımcı oluyordu.

- Bayanlar baylar, diye anons etti Rocky. Çoğunuz derbi kurallarını biliyorsunuz, ancak ilk kez izleyenler için bazı açıklamalar yapmak istiyorum. Çocuklar kulvar boyunca on beş dakika yarışacaklar, erkekler topuk ve parmak ucu, kızlar ister koşarak, ister yürüyerek. İçlerinden biri herhangi bir nedenle, şu pistin ortasındaki dinlenme yerine gitmek zorunda kalırsa, partneri bir yerine iki tur atacak. Anlaşılmayan birşey var mı?

- Hadi başlayın artık, diye bağırdı seyircilerden biri.

- Hemşire ve hastabakıcılar hazır mı? Doktor tamam mı? Pekala. Start tabancasını Rollo'ya uzattı.

- Başlama işaretini siz vermek ister miydiniz, Miss Delmar, diye seslendi Rocky. Bayanlar baylar, Miss Delmar Hollywood'un ünlü senarist ve romancısıdır.

Rollo, tabancayı Miss Delmar'a verdi.

-Şimdi sıkı durun, bayanlar baylar, dedi Rocky. Orkestra dikkat. Tamamdır Miss Delmar...

İşareti verdi ve start aldık.

Gloria ve ben yarış atlarının öne geçmesine aldırmadık. Öne geçmek için herhangi bir çaba göstermiyorduk. Bizim tak-

tiğimiz istikrarlı bir tempo tutturup, ritmi korumaktı. Bu gece özel para ödülü yoktu. Ancak ekstra ödül olsaydı bile, biz aynı taktikle devam edecektik.

Seyirciler alkışlayıp, ayaklarıyla tempo tutuyor, heyecanlanmak için deli oluyordu ama, bu gece onları memnun edecek bir vak'a meydana gelmedi. Sadece kızlardan Ruby Bates, bir kez dinlenme yerine gitti ve bu sadece iki tur sürdü. Ve haftalardır ilk kez, yarış bittiğinde tek bir kişi bile yere yıkılmamıştı.

Ancak beni korkutan bir olay oldu. Gloria, her zamankinden daha ağır bir şekilde asılıp, çekiyordu kemerimden. Yarışın son beş dakikasında gücü artık tamamen tükenmişti. Pistin çevresinde benim kuvvetimle sürüklendi. Sanırım elenmekten kılpayı kurtulduk. Kılpayı kurtulmuştuk. O gece daha sonra, Bayan Layden ikimizi denetleyen hakemle konuştuğunu bana anlattı. Elenen çiftten ancak iki tur fazla yapabilmiştik. Bu olay beni alarma geçirdi. O andan itibaren benimsediğim yöntemi bir yana bırakıp arayı açmaya karar verdim.

Elenenler, 16 numaralı Basil Gerard ve Geneva Tomblin'di. Otomatikman diskalifiye olmuşlardı. Geneva'nın bu iş bittiği için sevindiğini biliyordum. Yarışmanın ilk haftasında tanıştığı, balıkçı gemisi kaptanıyla evlenebilirdi artık.

Biz yemeğimizi yerken Geneva yeniden piste çıktı. Sokak kıyafetlerini giymişti, elinde de küçük bir valiz vardı.

- Bayanlar baylar, diye seslendi Rocky mikrofondan. Bakın bu gece elenen hoş bir hanım var yanımda. Ne kadar sevimli değil mi? Ona büyük bir alkış, bayanlar baylar.

Seyirciler alkışladı, Geneva da platformda ilerlerken her iki tarafa eğilerek selam verdi.

- İşte sportmenlik ruhu budur, bayanlar baylar - partne-

riyle birlikte çok zorlu bir yarış kaybettiler ama, o gülümsüyor, size küçük bir sır vermek istiyorum bayanlar baylar. Ağzını mikrofona biraz daha yaklaştırdı ve yüksek sesle fısıldadı: Bu küçükhamm aşık, pek yakında evlenecek. Evet, bayanlar baylar, bizim kırk yıllık dans maratonu tam bir romantizm cenneti, çünkü Geneva ile evleneceği erkek burada tanıştılar. Geneva, müstakbel damat burada mı?

Geneva gülümseyerek, evet anlamında başını salladı.

-Şanslı erkek neredeymiş bakalım, diye seslendi Rocky. Nerede o? Ayağa kalk ve selam ver reis.

Seyirciler boyunlarını uzatarak çevrelerine bakındılar.

- İşte orada, diye bağırdı Rocky, salonun tam karşı köşesini göstererek. Oturduğu sıradan kalkan bir adam, aşağı inerek pistte duran Geneva'nın yanına doğru ilerledi. Denizcilere has bir yürüyüşü vardı.

- Hadi birşeyler söyle reis, dedi Rocky mikrofonu uzatarak.

- Geneva'ya ilk görüşte aşık oldum, dedi kaptan seyircilere dönerek. Birkaç gün sonra da maratondan ayrılıp benimle evlenmesini teklif ettim. Ama o bana hayır dedi, partnerini yüzüstü bırakamayacağını söyledi; buralarda dolanıp beklemekten başka çarem kalmamıştı. Şimdi elendiği için çok sevinçliyim ve balayını iple çekiyorum.

Seyirciler kahkahalarla güldüler. Rocky mikrofonu yine kendine doğru çekti.

- Haydi, müstakbel gelin için para yağmuru bekliyoruz, bayanlar baylar.

Denizci mikrofonun ayağını yakaladı, bir çekişte ağzına götürdü.

- Hiç zahmet etmeyin millet. Sanırın karımın ihtiyaçlarını karşılayabilirim.

- Adam tam Temel Reis, dedi Gloria.

Para yağmuru filan olmadı, piste bir teklik bile atılmadı.

- Ne kadar alçakgönüllü, değil mi? dedi Rocky. Sanırım kendisinin, halen balık avında kullanılan, rıhtımdan üç mil açıkta demirli, dört direkli Pasific Queen gemisinin kaptanı olduğunu söylemem yeterli olur. Günün her saati rıhtımdan işleyen deniz dolmuşları var, aranızda balık avına meraklı olanlar varsa, reisle birlikte çıkmalarını tavsiye ederim.

- Kızı öpsene yarma, diye bağırdı seyircilerden biri.

Kaptan Geneva'yı öptü, alkış ve tezahürat uğultusu altında kızı pistten alıp götürdü.

- Dans maratonunun ayarladığı ikinci düğün bu, bayanlar baylar, dedi Rocky. 71 numaralı Vee Lovell ve Mary Hawley'in gelecek hafta yapılacak muhteşem düğün törenini unutmayın sakın. Burada, sizlerin huzurunda evlenecekler. Başla, diye orkestraya komut verdi.

O sırada Basil Gerard giyinmiş vaziyette, soyunma odasından çıkageldi ve son yemeğini yemek üzere masaya oturdu.

Rocky de platforma oturup, ayaklarını aşağı sarkıttı.

- Kahveme dikkat et, dedi Gloria.

- Tamam, tamam, diyerek fincanı az öteye çekti Rocky. Yemek nasıl?

- İyi, dedim.

O sırada orta yaşlı iki kadın yanımıza yaklaştı. Onları daha önce de birkaç kez locada görmüştüm.

- Müdür siz misiniz? diye sordu içlerinden biri.

- Tam olarak değil. Ben müdür yardımcısıyım. Ne istemiştiniz?

- Benim adım Bayan Higby, dedi kadın. Bu da Bayan Witcher. Sizinle özel olarak konuşabilir miyiz?

- Özel olarak konuşabileceğimiz tek yer burası. Ne istemiştiniz?

- Biz başkan ve başkan yardımcısıyız.

- Ne oldu? diye sordu Socks Donald. Meraklanıp gelmişti.

- İşte müdür bey geldi, dedi Rocky. Rahatlamıştı.

Kadınlar Socks'a baktılar.

- Biz Ahlakı Koruma Anneler Derneği'nin başkan ve başkan yardımcısıyız.

- Aman aman, dedi Gloria alçak sesle.

- Evet?

- Dernekçe alınan bir kararı size bildirmeye geldik. Bayan Higby, Socks'un eline bir kağıt tutuşturdu.

- Nedir bu? diye sordu Socks.

- Ahlakı Koruma Derneği, düzenlediğiniz yarışmayı kınıyor, dedi Bayan Higby.

- Durun bir dakika, dedi Socks. Ofisime gidip konuyu orada görüşelim.

Bayan Higby, Bayan Witcher'a baktı, evet anlamında başını salladığını görünce, tamam gidelim, dedi.

- Siz de gelin çocuklar, sen de Rocky. Hey hemşire - şu tabak ve incanları kaldırıverin. Kadınlara bakarak gülümsedi. Görüyorsunuz ya, çocukların enerjisiz kalmasını önlemek için elimizden gelen herşeyi yapıyoruz. Bu taraftan hanımlar.

Pistten çıkarak, platformun arkasındaki koridordan, binanın köşesindeki ofisine doğru yol gösterdi. Hep birlikte yürürken Gloria sanki tökezlemiş gibi yaparak, olanca gücüyle Bayan Higby'nin üzerine yüklendi, iki eliyle de kadının başına yapıştı.

- Ah affedersiniz, çok özür dilerim, dedi Gloria. Neye takıldığını anlamak için yere baktı.

Bayah Higby hiçbir şey demedi ama, Gloria'ya dik dik bakıp şapkasını düzeltti. Gloria, Bayan Higby'nin arkasından göz kırparak dirseğiyle beni dürttü.

- Çocuklar siz şahitsiniz, dedi ofise girdiğimizde Socks, alçak sesle. Eskiden bekleme odası olarak kullanılan ofis hayli küçüktü. Maraton için kayıt yaptırmaya geldiğimizden bu yana odada fazla değişiklik olmadığını farkettim. Odadaki tek değişiklik, Socks'un duvara iliştirdiği iki çıplak kadın resmiydi. Resimleri derhal farkeden Bayan Higby ve Bayan Witcher, şöyle anlamlı bir şekilde bakıştılar.

- Oturun hanımlar, dedi Socks. Şimdi anlatın bakalım.

- Ahlakı Koruma Anneler Derneği, düzenlediğiniz yarışmayı kınıyor, dedi Bayan Higby. Düzenlediğiniz bu yarışmanın insanları küçük düşüren, onur kırıcı, toplum üzerinde zararlı etkileri olan bir faaliyet olduğuna karar verdik. Yarışmayı iptal etmeniz gerektiğine karar verdik.

- İptal etmek mi?

- Hem de derhal. Eğer karşı koyarsanız, Belediye Meclisi'ne başvurmak zorunda kalacağız. Bu yarışma onur kırıcı.

- Siz benim hakkımda tamamen yanlış düşünüyorsunuz, hanımlar, dedi Socks. Bu yarışmanın onur kırıcı bir tarafı yok. Bu çocuklar neden bu kadar seviyor bu yarışmayı. Hepsi de kilo aldı yarışmaya girdikten sonra.

- Yarışmada hamile bir kız da var, dedi Bayan Higby. Adı Ruby Bates. Doğurmak üzere olan bir kızı bütün gün koşturmak suçtur. Üstelik, bu kızın kendisini yarı çıplak vaziyette dünya aleme teşhir etmesi de dehşet verici bir durum. Sanırım, bir ceketle örtünmeyi akıl edecek kadar edepli davranması gerekirdi.

- Hanımlar, ben meseleye hiç bu açıdan bakmamıştım. Ruby, ne yaptığını bilen bir kız olarak görünmüştür hep ve ben onun karnına hiç dikkat etmemiştim. Ama, sizi anlıyorum. Onu yarışmadan ihraç etmemi mi istiyorsunuz?

- Kesinlikle, dedi Bayan Higby. Bayan Witcher da başını

salladı.

- Pekala hanımlar, dedi Socks. Başka söyleyeceğiniz birşey yoksa, bu benim için zor bir mesele değil. Hatta onun hastane masraflarını da karşılarım... Duruma müdahale ettiğiniz için sizlere teşekkür ederim. Bu işi derhal halledeceğim.

- Hepsi bu değil, dedi Bayan Higby. Gelecek hafta burada gerçekten bir düğün yapılacak mı, yoksa geri zekalı müşterileri çekmek için mi yapıldı bu açıklama?

- Ben hayatımda yalan dolana karışmadım, dedi Socks. Düğün gerçekten yapılacak. Ben müşterilerimi asla bu şekilde aldatmam. Benimle iş yapanlara sorun nasıl bir insan olduğumu.

- Sizin şöhretinizi çok iyi biliyoruz, dedi Bayan Higby. Ancak o şöhrete rağmen, kutsal olan herşeyi hiçe sayan böyle bir yarışmayı düzenleyebildiğinize inanamıyorum.

- Ama, evlenecek olan çocuklar birbirini çok seviyor, dedi Rocky.

- Evlilik kurumunu ayaklar altına alan birşeye izin veremeyiz, dedi Bayan Higby. Bu yarışmaya derhal son vermenizi istiyoruz.

- Peki o zaman bu çocukların hali ne olacak? diye sordu Gloria. Hepsi sokaklara geri dönecekler.

- Sakın bu şeyi mazur göstermeye çalışmayın, genç bayan, dedi Bayan Higby. Bu yarışma bir pislik. Toplumun bütün kötü unsurlarını çekiyor. Yarışmacılarınızdan biri kaçak bir katildi, hahi şu Chicagolu İtalyan.

- Hanımlar, bunun için beni suçlayamazsınız, dedi Socks.

- Hayır suçlarız. Şehrimizi temiz ve bu tür etkilerden uzak tutmak bizim görevimiz olduğu için buradayız.

- Acaba yardımcımla dışarı çıkıp, bu konuyu başbaşa görüşebilir miyiz? Belki bir hal çaresi bulabiliriz.

- ... Tamam buyrun, dedi Bayan Higby.

Socks, Rocky'ye başıyla işaret etti, birlikte çıktılar

- Sizin kendi çocuklarınız var mı, hanımlar? diye sordu Gloria, kapı kapandıktan sonra.

- İkimizin de yetişkin kızları var, dedi Bayan Higby.

- Bu gece nerede, ne yaptıklarını biliyor musunuz?

İkisi de birşey demedi.

- Belki ben size şöyle kabataslak bir fikir verebilirim. Siz soylu hanımlar, burada tanımadığınız insanlarla ilgili görevlerinizi yerine getirirken, kızlarınız muhtemelen bir herifin evinde yaka bağır açık, kafa çekiyorlardır.

İki kadın da fena halde irkildiler.

- Islahçıların kızları genelde böyle işler yapar. Önünde sonunda bu yola düşerler. Başlarına bir çocuk belası açmayacak kadar bilgili de değildirler. Kahrolası namus ve iffet edebiyatınızla onları evden uzaklaştırırsınız. Ve onlara hayatın gerçeklerini öğretemeyecek kadar meşgulsünüzdür hep.

- Neden? Bayan Higby'nin yüzünü al basmıştı.

- Ben... dedi Bayan Witcher.

- Gloria, diye uyardım.

- Sizin gibi karılara birinin gerçekleri söylemesi gerekiyor, dedi Gloria yer değiştirip, dışarı çıkmalarını engellemek istercesine kapıya yaslanarak. Bu işi en iyi yapacak olanlardan biri de benim. Sizler, açık saçık kitaplar okumak, bayağı hikayeler anlatmak için tuvalete kapanan, sonra da dışarı çıkıp insanların zevkinin içine eden kaltaklardansınız.

- O kapının önünden çekilin ve bırakın gidelim genç bayan, diye çığlık çığlığa bağırdı Bayan Higby. Sizi dinlemeyi reddediyorum. Ben saygıdeğer bir kadınım. Ben din öğretmeniyim.

- Sözlerimi bitirmeden şuradan şuraya kıpırdamam.

- Gloria!

- O ahlak dernekleriniz ve kahrolası kadın kulüpleriniz, diye devam etti benim uyarıma kulak asmadan, yirmi yıldır ... yüzü görmemiş, her boka burnunu sokan yaşlı kaltaklarla dolu. Sizin gibi ihtiyar karılar neden gidip kendilerine bir ... almazlar ki! Sizin bütün derdiniz bu aslında...

Bayan Higby, vuracakmış gibi elini kaldırarak Gloria'nın üzerine yürüdü.

- Hadi vursana, dedi Gloria yerinden kımıldamadan. Hadi vursana, bana bir fiske vurursan, yersin tekmeyi.

Kapı açıldı ve Gloria öne doğru savruldu. Socks ile Rocky içeri girdiler.

- Bu kız, bu kız - dedi Bayan Higby, parmağıyla Gloria'yı işaret ederek.

- Kemküm etme de söyle, dedi Gloria. Hadi söyle, kelimenin nasıl söylendiğini biliyorsun. Orospu. O-r-o-

- Yeter! dedi Socks. Hanımlar, yardımcımla birlikte karar verdik. Her türlü teklifinize açığız.

- Bizim teklifimiz şu; burayı derhal kapatacaksınız, dedi Bayan Higby. Aksi takdirde yarın sabah Belediye Meclisi'ne gideceğiz.

Dışarı çıktı, Bayan Witcher da peşinden gitti.

- Genç bayan, dedi Bayan Higby Gloria'ya dönerek, senin de ıslahevine gitmen gerekiyor.

- Bir zamanlar gitmiştim. Senin gibi bir karı vardı orada. Lezbiyendi...

Bayan Higby bir kez daha irkildi ve peşinde Bayan Witcher'la birlikte çekip gitti.

Gloria kapıyı arkalarından çarptı, sonra iskemleye oturup hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Yüzünü elleriyle kapatıp, ağlamasını durdurmaya çalıştı ama, faydasızdı. Yavaşça öne doğ-

ru eğildi, iki büklüm oldu, vücudunun üst tarafı kontrolü tamamen yitirmiş gibi, titreyip sarsılıyordu. Biran için odada sadece Gloria'nm hıçkırıkları ve kabarıp inen okyanusun, yarı açık pencereden içeri dolan sesi duyuldu.

Sonra Socks Gloria'nm yanına gidip, elini hafifçe başına koydu. Geçti, çocuk, geçti, dedi.

- Bunlar aramızda kalsın, dedi Rocky. Diğerlerine sakın birşey söylemeyin.

- Söylemem, dedim. Bu olanlar, yarışma bitecek anlamına mı geliyor?

- Sanmıyorum, dedi Socks. Bunun anlamı şu ki, birilerini yağlamamız gerekiyor. Yarın sabah avukatımla konuşacağım. Bu arada Rocky, sen git Ruby'ye haberi ver. Yarışmadan çekilmesi gerekiyor. Onun yüzünden dırdır eden yığınla karı var. Kapıya baktı. Nereden bulaştım bu işe, dedi. Kahrolası, aşağılık karılar...

. . . 1935 yılı
eylül ayının
19'uncu günü . . .

. . . on birinci bölüm

GEÇİLEN SAAT 855
Kalan çift sayısı 21

DANS MARATONU KAVGASI KIZIŞIYOR

Anneler Derneği, Belediye Meclisi yarışmayı yasaklamadığı takdirde kitle gösterilerine gideceği tehdidinde bulundu.

TARTIŞMADA ÜÇÜNCÜ GÜN

Dans maratonuna karşı açtığı savaşı bugün de sürdürecek olan Ahlakı Koruma Anneler Derneği, Belediye Meclisi yarışmayı yasaklamadığı takdirde, konuyu doğrudan halka götüreceği tehdidinde bulundu. Sahilde yapılan dans maratonu tam 36 gündür devam ediyor.

Anneler Derneği'nin başkan ve başkan yardımcısı olan, Bayan J.Franklin Higby ve Bayan William Wallace Witcher, maratonun halen devam etmesini protesto amacıyla, bugün öğleden sonra yine Belediye Meclisi'ni ziyaret edecekler. Belediye Meclisi'nin dernek yetkililerine verdiği bilgiye göre, savcı-

lık yarışmaya karşı alınacak hukuki önlemleri belirlemek üzere halen yasal incelemelerde bulunuyor.

Belediye Meclisi Başkanı Tom Hinsdell, "Yasanın öngördüğü uygulamayı bilmeden, herhangi bir müdahalede bulunamayız. Şu ana kadar, bu vak'ayı da kapsayan özel bir yasa hükmü bulabilmiş değiliz, ancak savcılık tüm maddeleri gözden geçiriyor" dedi.

Bayan Higby ise şöyle konuşuyor: "Kentimiz veba tehdidi altında olsa Belediye Meclisi yine tereddüt eder miydi? Tabii ki, hayır. Eğer bu duruma uygun düşen bir yasa maddesi yoksa, o halde olağanüstü hal yasaları çıkarsınlar. Dans maratonu bir vebadır; son derece onur kırıcı bir faaliyet ve ayrıca aynı salonda gangsterlerle şantajcıların ve azılı suçluların buluştuğu bir bar var. Takdir edersiniz ki, bu da çocuklarımız için uygun bir ortam değildir..."

Gazeteyi, Bayan Layden'a geri verdim.

- Bay Donald'ın söylediğine göre, avukat Belediye Meclisi hiçbir şey yapamaz diyormuş, dedim.

- Bu o kadar önemli değil. Kadınlar kafalarına koymuşlar bir kere, yasayla ya da yasasız, bitirecekler yarışmayı.

- Ben bu maratonda zararlı bir taraf göremiyorum, dedim. Ama, bar konusunda söyledikleri doğru. Palmiye Bahçesi'nde bayağı karanlık tiplere rastladım... Sizce yarışmayı iptal ettirmeleri ne kadar sürer?

- Bilemiyorum ama, sonunda becerirler. Ondan sonra ne yapacaksın?

- İlk iş güneşe çıkacağım. Eskiden yağmuru sever, güneşten de nefret ederdim ama, şimdi tam tersi. Burada güneşe hasret kaldık.

- Peki ondan sonra ne yapacaksın?

- Henüz bir planım yok?

- Anlıyorum. Gloria nerede?

- Yarışma kıyafetini giyiyor. Az sonra burada olur.

- Artık iyice bitkinleşti, değil mi? Doktor, günde birkaç kez kalbini muayene ettiğini söylüyor.

- Önemli değil. Doktor herkesi muayene ediyor. Gloria iyi.

Aslında Gloria iyi değildi ve ben de bunu biliyordum. Derbilerde zorlanıyorduk. Son iki gece yarışı nasıl tamamladık, ben de anlayabilmiş değilim. Gloria, son iki yarışta dinlenme yerine defalarca gitti geldi. Ancak doktor günde altı-yedi kez kalbini muayene etti diye, kötü bir sonuç çıkarmak da istemiyordum. Gloria'nın derdini steteskopla teşhis edebilmesi mümkün değildi.

- Gel şuraya yaslan, Robert, dedi Bayan Layden. Adımı ilk kez telaffuz ediyordu, biraz utanmıştım. Korkuluğa yaslanıp iki yana salınmaya başladım, böylelikle hiç kimse hareket etmeyip, yarışma kurallarını çiğnediğimi söyleyemezdi. Salon ağzına kadar tıklım tıklım dolmuştu.

- Biliyorsun değil mi, ben senin dostunum.

- Evet, biliyorum.

- Size sponsoru bulan da benim, değil mi?

- Evet, öyle.

- Bana güveniyorsun, değil mi?

- Evet, güveniyorum.

- Robert, Gloria sana göre bir kız değil.

Ben birşey demedim, bakalım şimdi ne söyleyecek diye merak ediyordum. Bayan Layden'in benimle neden bu kadar yakından ilgilendiğini bir türlü anlayamamıştım. Acaba... Yok hayır, olamazdı. Büyükannem olacak yaştaydı.

- O pek iyi biri değil, dedi Bayan Layden. Onda şeytani dürtüler var, senin hayatını mahveder. Hayatının mahvolmasını istemezsin, değil mi?

- Merak etmeyin, benim hayatımı mahvedemez.

- Yarışma bittikten sonra onu bir daha görmeyeceğine söz ver bana.

- Ah, onunla evlenmeyi, ya da öyle bir ilişki kurmayı düşünmüyorum. Ona aşık değilim. Ayrıca o kötü değil. Bazen morali bozuluyor, hepsi bu.

- Hayır, onun morali bozuk değil. Kötü biri o. Herşeyden, herkesten nefret ediyor. Çok acımasız, çok tehlikeli biri.

- Gloria hakkında böyle düşündüğünüzü bilmiyordum, Bayan Layden.

- Ben yaşlı bir kadınım. Ben çok çok yaşlı bir kadınım. Ne dediğimi çok iyi biliyorum. Bu iş bittikten sonra Robert... Zannettiğin gibi yoksul biri değilim. Yoksul görünüyor olabilirim ama, değilim. Zenginim. Hem de çok zenginim. Çok farklı biriyim ben. Buradan ayrıldıktan sonra...

- Merhaba, diyerek Gloria çıkageldi.

- Merhaba, dedi Bayan Layden.

- Ne oldu, diye sordu Gloria çabucak. Konuşmanızı mı böldüm?

- Hayır bölmedin, dedim.

Bayan Layden gazeteyi açıp okumaya koyuldu. Biz de Gloria ile birlikte platforma doğru yöneldik.

- Benim hakkımda ne söylüyordu sana? diye sordu Gloria.

- Hiçbir şey. Maratonun iptal edilmesini konuşuyorduk.

- Başka şeylerden de bahsediyordunuz. Neden ben gelince aniden sustu?

- Bunları kafanda kuruyorsun.

- Bayanlar baylar, diye mikrofondan konuşmaya başladı Rocky. Ya da belki, gazeteleri okuduktan sonra, sizlere sayın geri zekalılar, diye hitap etmem gerekiyor, diye devam etti. Bu sözler üzerine salondan kahkahalar yükseldi; seyirciler demek

istediğini anlamıştı.

- Gördüğünüz gibi dünya dans maraton şampiyonası devam ediyor ve geriye tek bir çift - yani şampiyon çift - kalana kadar da devam edeceğiz. Bu gece buraya geldiğiniz için teşekkür etmek istiyorum ve yarın geceyi de kaçırmamanızı tavsiye ediyorum. Biliyorsunuz, 71 numaralı çiftimiz - Vee Lovell ve Mary Hawley - yarın gece, burada sizlerin huzurunda düzenlenecek düğünle, şehrimizin çok tanınmış bir yetkilisinin kıyacağı nikahla dünya evine girecekler. Eğer şu ana kadar rezervasyon yaptırmadıysanız, biran önce yaptırsanız iyi olur.

- Ve şimdi derbi başlamadan önce, aramızda bulunan bazı ünlüleri sizlere takdim etmek istiyorum. Elindeki kağıtlara baktı. Bayanlar baylar, bu geceki onur konuklarımızdan biri, beyazperdenin yakışıklı yıldızı Bill Boyd. Seyircilerimizi selamlar mısınız Bay Boyd?

Bill Boyd ayağa kalktı, seyirciler alkışlarken, eğilerek selam verdi.

- Aramızda bulunan diğer bir sinema ve sahne yıldızı da Ken Murray. Bay Murray'in beraberinde son derece seçkin konukları var. Acaba kendileri bizzat buraya gelip, konuklarını takdim edebilir mi acaba?

Seyirciler büyük bir coşkuyla alkışlamaya başladı. Murray biran tereddüt etti, sonra yerinden kalkıp platforma gitti.

- Evet millet, dedi mikrofonu eline alıp. Önce genç bir yıldız, Miss Anita Louise...

Miss Louise ayağa kalktı.

- ve şimdi Miss June Clyde...

Miss Clyde ayağa kalktı.

- Miss Sue Carol...

Miss Carol ayağa kalktı.

- Tom Brown...

Tom Brown ayağa kalktı.

- Thornton Freeland...

Thornton Freeland ayağa kalktı.

- işte hepsi bu kadar.

Murray, Rocky'nin elini sıktı ve konuklarının arasına döndü.

- Bayanlar baylar, dedi Rocky.

- Şurada ünlü bir yönetmen var, onu takdim etmedi, dedim Gloria'ya. Bak Frank Borzage şurada oturuyor. Hadi gidip konuşalım.

- Ne konuşacağız?

- O bir yönetmen, değil mi? Belki senin filmlerde oynamana yardımcı olabilir.

- Filmlerin cehennemin dibine kadar yolu var. Ben ölmek istiyorum.

- Ben gidiyorum.

Pistin diğer ucundaki locanın önüne gittim, aslında çok çekiniyordum. Birkaç kez geri dönecek oldum ama, vazgeçtim.

- Denemeye değer, diye düşündüm. Dünyanın en iyi yönetmenlerinden biri. Günün birinde onun kadar ünlü olacağım ve ona bugünü hatırlatacağım.

- Merhaba Bay Borzage.

- Selam evlat. Bu gece kazanacak mısın?

- Umuyorum... Tek Gerçek Zafer'i görmüştüm. Müthiş bir filmdi.

- Beğendiğine sevindim.

- Ben de günün birinde sizin gibi büyük bir yönetmen olmak istiyorum.

- Umarım olursun.

- Neyse... hoşçakalın.

Platforma geri döndüm.

- Konuştuğum adam Frank Bornzage'ydi, dedim Kid Kamm'a.

- Ne?

- Ünlü yönetmen, diye açıkladım.

- Haa, dedi Kid.

- Pekala, dedi Rocky, hakemler hazır mı? Skor kartlarını aldılar mı, Rollo? Tamamdır, çocuklar.

Start çizgisine doğru hareketlendik.

- Bu gece canımızı dişimize takmalıyız, dedim Gloria'ya. İşin şakası yok.

- Yerlerinize çocuklar, dedi Rocky. Hemşire ve hastabakıcılar hazır olsun. Sizler de hazır olun bayanlar baylar. Orkestra hazır - başla!

Tabancayla kendisi start verdi.

Gloria ile birlikte öne atıldık, itiş kakış, Kid Kamm'la Jackie Miller'in hemen arkasında ikinci sıraya yerleştik. O güne kadar ilk sıra hep James ve Ruby Bates'e aitti. İlk dönemeci alırken James ve Ruby'yi düşündüm, acaba neredeydiler. Onlar olmadan derbi, derbiye benzemiyordu. Birinci turun sonunda Mack Aston ve Bess Cartwright öne geçerek ikinciliğe yerleştiler. Her zamankinden daha hızlı yürümeye başladım. Daha hızlı olmam gerekiyordu. Zayıf çiftler hep elenmişti. Geriye en hızlıları kalmıştı.

Altı-yedi tur boyunca üçüncülüğü korudum. Seyirciler öne geçmemiz için bağırıp duruyordu. Atak yapmaktan korkuyordum. Hızlı çiftleri ancak dönemeçlerde geçmek mümkün oluyordu ama, fazla enerji gerektiriyordu. Ayrıca Gloria da formundaydı, daha fazla zorlamak istemiyordum. Hareket edebildiği sürece herhangi bir endişem yoktu.

Sekiz dakika sonra üzerime sıcak basmaya başladı. Tişörtümü çıkarıp pistin ortasına fırlattım. Gloria da beni taklit etti.

Kızların çoğu üstünü çıkarmıştı, seyirciler iyice çoşmuştu artık. Kızlar sutyenleriyle kalmıştı, göğüsleri ine kalka hızla yürüyorlardı.

- Şu anda durumumuz gayet iyi, yerimize rakip çıkmadığı sürece, diye düşündüm.

Hemen ardından bir rakip çıktı. Pedro Ortega ve Lillian Bacon, dönemeçte kulvarın içine geçmek amacıyla, yanımızda hızlanmaya başladılar. Diğer bir çifti geçmenin tek yolu buydu ama, göründüğü kadar da kolay değildi. Düzlükte, fazladan en az iki adım daha atmak ve dönemeçte keskin bir hareketle kulvar içine atılmak gerekiyordu. Pedro'nun kafasında kurduğu plan buydu. Dönemeci alırken üzerimize tosladılar, Gloria ayağını kurtarmayı başardı, ben de onu çekip sürükledim. Yerimizi korumayı başardık.

Ansızın seyirciler soluğunu tuttu. Biri yalpalamaya başlamıştı anlaşılan. Bir dakika geçmeden bir vücut sert bir şekilde zemine çarptı. Başımı çevirip bakmadım; devam ettim. Artık alışmıştım. Düzlüğe çıktığımda başımı çevirmeye gerek kalmadan, düşen yarışmacının, Vee Lovell'ın partneri Mary Hawley olduğunu gördüm. Kızı pistin ortasına almışlardı. Hemşireler başına üşüşmüştü, doktor da steteskopuyla işinin başındaydı yine.

- Yalnız kalan yarışmacıyı kulvarın içine alın, çocuklar, diye bağırdı Rocky.

Kenara çekildim ve Vee beni geçti. Şimdi bir yerine iki tur atmak zorundaydı. Dinlenme yerinin yanından geçerken içeri doğru şöyle bir göz attı, yüzünde ıstırap belirtileri vardı. Aslında acı çekmediğini biliyordum; sadece partnerinin ne zaman piste çıkabileceğini merak ediyordu... Tek başına attığı dördüncü turda partneri yarışa döndü.

Bir sonraki turda, ıslak havlu atması için hemşireye bir

işaret yaptım. Boynuma attığı havlunun bir ucunu dişlerimin arasına sıkıştırdım.

- Finişe dört dakika, diye bağırdı Rocky.

Çiftlerin birbirine en yakın mesafede koştuğu derbiydi bu. Kid ile Jackie korkunç hızlıydı. Gloria ile bulunduğumuz pozisyonu koruduğumuz sürece tehlikede değildik ama, insan partnerinin ne zaman düşeceğini bilemiyordu. Belirli bir noktadan sonra, tamamen bilinçsiz vaziyette otomatik olarak hareket ediyordunuz. Bir an için en yüksek hızda ilerlerken, bir dakika sonra düşebiliyordunuz. Ben de sürekli olarak Gloria'nın tükenip düşmesinden korkuyordum. Kemerime tutunmuş vaziyette sürüklenmeye başladığını hissediyordum.

- Haydi devam et, dedim içimden Gloria'ya ve onu rahatlatmak umuduyda tempomu hafifçe düşürdüm. Pedro ve Lillian'ın uzun süredir beklediği de buydu. Dönemeçte bizi geçip üçüncülüğe yerleştiler. Hemen ensemde diğerlerinin soluklarını hissediyordum, bütün yarışmacılar Gloria'nın dibindeydi. En ufak bir üstünlük payım kalmamıştı.

Kalçamı iyice kaldırdım. Ağırlığı diğer yana vermesi için Gloria'ya yapılmış bir uyarıydı bu. Neyse ki anladı ve kemeri sağ eline geçirdi. Tanrıya şükür, dedim. Bu iyi bir işaretti işte. Halen doğru dürüst düşünebiliyordu.

- Finişe bir dakika, diye anons etti Rocky.

Bütün gücümü topladım. Kid Kamm ile Jackie tempo düşürmüştü, böylece Mack ve Bess ile Pedro ve Lillian'ın da hızı kesilmiş oldu. Gloria ile ben, bütün çiftlerin orta yerindeydik. Kötü bir pozisyondu. Arkamızdakilerin bizi geçecek gücü olmasın diye dua ettim, çünkü artık en ufak bir atak karşısında Gloria'nm kesilip kapaklanacağını biliyordum. Ve şu anda yere düşen biri...

Artık gücümün her zerresini, arkadan gelen tehlikeyi

uzaklaştırmak üzere, bir adım, bir adım daha atmak için kullanıyordum... Tabancayla finiş işareti verildiğinde, Gloria'yı tutmak için arkama döndüm. Ama, bayılmadı. Kollarıma doğru sendeledi, terden sırılsıklam soluk almak için çırpmıyordu.

. . . California
eyaleti yasaları
uyarınca . . .

. . . on ikinci bölüm

GEÇİLEN SAAT 879
Kalan çift sayısı 20

Bütün gün boyunca Gloria'nın morali çok bozuktu. Ona belki yüz kere, neyin var, diye sordum. Her seferinde, hiçbir şey, diye yanıt verdi. Ne kadar aptallık ettiğimi şimdi anlıyorum. Ne düşündüğünü bilmem gerekirdi. Şimdi geriye dönüp baktığımda, o gece nasıl bu kadar aptalca davranabildiğimi anlayamıyorum. Ama, o günlerde bir sersemlik vardı üzerimde... Yargıç orada, yukarıda oturmuş gözlüklerinin ardından bana bakarak konuşmasını yapıyor. Ama, bakışı gözlüklerini ne denli etkiliyorsa, sözlerinin bedenimde yarattığı etki de aynı; hiç durmadan geçiyor, bir sonraki bakış ve sözcüklere yer açmak için acele ediyorlar. Yargıcın sözlerini dinlemiyorum. Gözlük camları, nasıl içinden geçen bakışları zaptedemiyorsa, benim beynim de o bakışlara kapalı. Onu kulaklarım ve beynim dışında herşeyimle; ayaklarım, bacaklarım, göğsüm ve kollarımla dinliyorum. Kulaklarım sadece, sokaktan geçen gazete satıcısı çocuğun Kral Alexander'la ilgili bağırarak söylediği şeyleri, tramvayların gürültüsünü, otomobillerin sesini, trafik polisi megafonlarından yükselen uyarıları duyuyor; salondakilerin

soluk alıp, ayaklarını oynattıklarını, sıralardan birinin çatırdadığını, tükürük hokkasına düşen tükürüğün çıkardığı sesi işitiyor. Bütün bunları kulaklarım ve beynimle, yargıcı ise bedenimle dinliyorum. Günün birinde onun bana söylediğini siz de bir yargıçtan duyarsanız, ne demek istediğimi anlarsınız.

Oysa o gün, Gloria'nın mutsuz olması için hiçbir neden yoktu. Gün boyunca, gelen gidenlerin ardı arkası kesilmemiş, öğle vakti salon hemen hemen dolmuştu ve düğün vakti yaklaşırken pek az boş yer kalmıştı, geri kalan koltuklar da rezerveydi. Salon o kadar çok bayrak ve kırmızı-beyaz-mavi flamalarla donatılmıştı ki, insan her an havai fişeklerin patlamasını ve orkestranın milli marşı çalmaya başlamasını bekliyordu. Bütün gün bir telaş ve koşuşturma içinde geçmişti; işçiler salonu dekore ederken, seyirci kalabalığı arasında bir yandan düğün töreni için prova yapılıyor, bir yandan da Anneler Derneği'nin baskın düzenleyip salonu ateşe vereceği dedikoduları dolaşıyordu ortalıkta. Bu arada Jonathan Beer şirketi de, Gloria ile bana ikişer takım yeni kıyafet göndermişti.

O gün Gloria'nın mutsuz olması için hiçbir neden yoktu ama, her zamankinden daha mutsuzdu işte.

- Hey evlat, diye seslendi adamın biri locadan. Onu daha önce hiç görmemiştim. Yanıma gelmek üzere hareketlendi.

- Orada uzun süre oturamayacaksın, dedim içimden. Orası, Bayan Layden'in yeri. O gelince kalkmak zorunda kalacaksın.

- Sen 22 numarasın değil mi?

- Evet bayım.

- Partnerin nerede?

- Şurada, diyerek Gloria'nın diğer kızlarla birlikte durduğu platformu gösterdim.

- Çağır buraya, onunla tanışmak istiyorum.

- Pekala, diyerek Gloria'ya doğru yürüdüm. Bir yandan, kim olabilir bu adam, diye soruyordum kendi kendime.

- Şuradaki adam seninle tanışmak istiyor.

- Ben kimseyle tanışmak istemiyorum.

- Adam it kopuk takımından değil. İyi giyimli. Önemli birine benziyor.

- Neye benzediği umurumda bile değil.

- Belki de yapımcıdır. Adamın dikkatini çekmiş olabilirsin. Belki de şansın dönüyor.

- Şansımın canı cehenneme.

- Haydi gel, adam bekliyor seni.

Sonunda gelmeye razı oldu.

- Şu film piyasası iğrenç bir ortam, dedi Gloria. Tanışmak istemediğin insanlarla tanışmak ve nefret ettiğin insanların yüzüne gülmek zorundasın. Bu işle ilgimi kestiğim için memnunum.

- Hayır, daha yeni başlıyorsun, dedim onu neşelendirmeye çalışarak. O anda söylediklerine tam olarak dikkat etmemiştim ama, şimdi hayatının en önemli sözlerini sarfettiğini anlıyorum.

- İşte geldi, dedim adama.

- Benim kim olduğumu bilmiyorsun, değil mi? diye sordu adam.

- Hayır, efendim.

- Benim adım Maxwell. Jonathan Beer'in reklam müdürüyüm.

- Tanıştığımıza memnun oldum, Bay Maxwell, diyerek elimi uzatıp adamla tokalaştım. Bu hanım partnerim Gloria Beatty. Sponsorluğumuzu üstlendiğiniz için size teşekkür etmek istiyorum.

- Bana teşekkür etmeyin. Bayan Layden'a teşekkür edin.

Sizi bana tavsiye eden kendisidir. Bugün size gönderdiğimiz paketi aldınız mı?

- Evet efendim, dedim. Tam zamanında gönderdiniz, bizim de kıyafete ihtiyacımız vardı. Bu dans maratonları kıyafetleri çabuk yıpratıyor. Daha önce gelmiş miydiniz buraya?

- Hayır. Zaten Bayan Layden bu kadar ısrar etmese bugün de gelmezdim. Şu derbilerden bahsediyordu. Bu gece de varmı?

- Düğün gibi önemsiz bir olay, hiçbir şekilde derbileri engelleyemez. Törenden hemen sonra yapılacak.

- Hepsi bu kadar mı, dedi Gloria gitmeye yeltenerek.

- Yanlış bir şey mi söyledim? diye sordu Bay Maxwell.

- Hayır efendim, dedim. Gidip son talimatları alması gerekiyor da. Düğün töreni az sonra başlayacak.

Adam kaşlarını çattı. Bana kalırsa, Gloria'nın görgüsüz davranışını kamufle etmek için yalan söylediğimi anlamıştı. Pistte ilerleyen Gloria'nın arkasından bir süre baktıktan sonra, yine bana döndü.

- Bu gece derbiyi kazanma şansınız var mı?

- Epey şansımız var. Ancak kazanmaktan daha önemlisi, kaybetmemek. Sonuncu gelen eleniyor.

- Jonathan Beer, birinci gelen çifte yirmi beş dolar vermek istiyor. Sence bu parayı kazanabilir misiniz?

- Gücümüzün son damlasına kadar uğraşırız.

- Öyleyse tamam, dedi ve beni tepeden tırnağa süzdü. Bayan Layden, sizde müthiş bir sinema hırsı olduğunu söyledi.

- Evet, dedim ama, aktör olarak değil. Ben yönetmen olmak istiyorum.

- Bira işine girmek istemez miydin?

- Hayır, sanmıyorum.

- Yönetmenlik yaptın mı hiç?

- Hayır efendim ama, denemekten de korkmuyorum, çünkü çok iyi yapacağımı biliyorum. Ah tabii ki, Boleslawsky, Mamoulian veya King Vidor'un çektiği tarz büyük filmlerden söz etmiyorum. Şöyle ilk denemeye uygun birşey.

- Örneğin...

- Mesela iki-üç makaralık kısa metrajlı bir film. Bir eskicinin yirmi dört saati, ya da sıradan bir adamın hayatı - haftada otuz dolar kazanıp, çocuk bakmak zorunda olan, bu arada bir ev, araba ve radyo alan insanları bilirsiniz - bu adamların peşinde icra memurları dolaşır hep. Öyküyü anlatmaya yarayacak kamera oyunlarıyla değişik birşey yapmak istiyorum...

- Anlıyorum.

- Sizi sıkmak istemezdim. Ama, beni dinleyecek birini bulduğum öyle nadir oluyor ki, bulunca da bir türlü susmak bilmiyorum.

- Hayır sıkılmadım. Hatta tam tersi, çok ilgimi çekti.

- İyi akşamlar, dedi locaya gelen Bayan Layden. Bay Maxwell ayağa kalktı.

- Orası benim yerim, John. Sen şuraya otur. Bay Maxwell gülerek başka bir koltuğa oturdu.

- Aman aman, ne kadar yakışıklı olmuşsun, dedi Bayan Layden bana.

- Hayatımda ilk kez smokin giyiyorum, dedim kızararak. Bay Donald erkeklere smokin, kızlara da tuvalet kiraladı. Hep birlikte düğün alayına katılacağız.

- Nasıl buldun onu, John? diye sordu Bayan Layden, Bay Maxwell'e.

- Çok iyi.

- John'un görüşlerine sonsuz güvenim vardır, dedi Bayan Layden bana. Bay Maxwell'in bana neden o kadar çok soru sorduğunu şimdi anlamaya başlamıştım.

- Şu tarafa gelin çocuklar, diye seslendi Rocky mikrofondan. Buraya - bayanlar baylar. 71 numaralı çiftimiz, Vee Lovell ve Mary Hawley'in düğün töreni az sonra başlayacak - ve şunu sakın unutmayın, bu geceki eğlencemiz düğünle birlikte bitmeyecek. Düğün sadece başlangıç - sadece başlangıç. Düğünden sonra derbimiz başlayacak.

Aşağı doğru eğilerek, kendisine birşeyler fısıldayan Socks Donald'a kulak verdi.

- Bayanlar baylar, diye anons etti Rocky. Nikahı kıyacak saygıdeğer rahibi sizlere takdim etmekten büyük zevk duyarım, hepinizin yakından tanıdığı muhterem peder Oscar Gilder. Buraya teşrif eder miydiniz Bay Gilder?

Peder piste çıkarak alkışlar arasında platforma doğru ilerledi.

- Yerlerinize, dedi Socks bize. Daha önceden belirlenen yerlerimize gittik. Kızlar platformun bir yanında, bizler de diğer yanında toplandık.

- Düğün marşı başlamadan önce, dedi Rocky, bu töreni düzenlememize imkan verenlere teşekkür etmek istiyorum. Elindeki kağıtlara baktı. Gelinlik, Bon-Top mağazasından Bay Samuels tarafından bağışlandı. Ayağa kalkar mıydınız Bay Samuels?

Bay Samuels ayağa kalkarak, kendisini alkışlayan seyircileri selamladı.

- Gelinin ayakkabıları, Main Caddesi'ndeki Slipper mağazası tarafından bağışlandı, Bay Davis burada mı? Ayağa kalkar mısınız, Bay Davis?

Bay Davis ayağa kalktı.

- Gelinin ipek çorapları, Polly-Darling Girls tarafından bağışlandı. Neredesiniz, Bay Lightfood?

Seyircilerin büyük tezahüratı altında Bay Lightfood ayağa kalktı.

- Gelinin saçları da Pompadour Güzellik Enstitüsü tarafından yapıldı. Miss Smith burada mı?

Miss Smith ayağa kalktı.

- Ve damadın kıyafetine gelince; tepeden tırnağa Tower Company tarafından bağışlandı. Bay Tower...

- Salonda gördüğünüz bütün bu çiçekler ve kızların kıyafetleri de Çınar Fidanlığı'nın hediyesidir. Bay Dupre...

Bay Dupre ayağa kalktı.

- Ve şimdi bayanlar baylar, bu harika çocukların nikahını kıyacak muhterem peder Oscar Gilder'a veriyorum mikrofonu.

Mikrofon ayaklığını Rollo'ya uzattı, o da plarformun tam önünde piste koydu. Peder Gilder mikrofonun başına geçti ve orkestraya yaptığı işaretten sonra düğün marşı çalmaya başladı.

Böylece törene başladık, bir tarafta erkekler, diğer tarafta kızlar pistin ucuna kadar yürüyüp, sonra rahibin önüne geri döndük. Bazı kızları pantolonları ya da yarış giysileri olmadan ilk görüşümdü bu.

O gün öğleden sonra düğün yürüyüşünü iki kez prova ettirmişlerdi, bir adım attıktan sonra durup yeniden yürümeyi öğretmişlerdi bize. Gelinle damat, platformun arka tarafında göründüğünde seyirciler tezahürat yapıp alkışlamaya başladı.

Locanın önünden geçerken Bayan Layden başıyla selam verdi bana.

Platformun önüne geldiğimizde bizler yerlerimizi aldık. Vee ile Mary'nin yanı sıra sağdıç ve nedimelik görevini üstlenen Kid Kamm ve Jackie Miller ise yürümeye devam edip rahibin önünde durdular. Rahip orkestraya durması için işaret yaptıktan sonra töreni başlattı. Tören boyunca gözlerim hep

Gloria'daydı. Bay Maxwell'e ne denli kaba davrandığını söyleme fırsatı bulamamıştım. Bu nedenle, yeniden bir araya geldiğimizde bunu ona söyleyeceğimi belli etmek amacıyla göz göze gelmeye çalışıyordum.

- Ve ben de sizi karı-koca ilan ediyorum - dedi rahip Gilder. Başını eğip dua etmeye başladı.

Tanrı benim çobanımdır; benim eksiğim olmaz. Beni yeşil çayırlarda yatırır: Beni durgun sular boyunca yürütür. Ruhumu tazeler: Kendi adının selameti uğruna beni erdem yollarında güder. Ölüm Gölgesi Vadisi'nde gezsem bile kötülükten korkmam: çünkü sen benimlesin. Sopan benim desteğimdir. Düşmanlarımın karşısında bana sofra kurdun. Başımı yağladın: Kupam dolup taşıyor. Hayatımın her gününde iyilik ve inayet benimle yürüyecek: Ve ben her zaman Tanrı'nın evinde oturacağım.

... Rahibin sözleri sona erdiğinde Vee, Mary'yi utangaç bir tavırla yanağından öptü; biz de gelinle damadın çevresinde toplandık. Salon alkış ve haykırışlarla sarsılıyordu.

- Bir dakika, bir dakika, diye seslendi Rocky mikrofondan. Lütfen bir dakika, bayanlar baylar.

Uğultu kesildi ve tam o sırada salonun karşı ucunda, Palmiye Bahçesi'nden kırılan bir camın sesi duyuldu.

- Hayır yapma, diye haykırdı bir adam. Hemen ardından beş el ateş edildi. Patlamalar öyle arka arkaya geldi ki, sanki biteviye tek bir ses çıkmıştı.

Seyirciler arasından homurtular yükseldi.

- Yerlerinizden kalkmayın, diye bağırdı Rocky.

Diğer erkeklerle kızlar ne olduğunu anlamak için Palmiye Bahçesi'ne doğru koşuyordu, ben de onlara katıldım. Socks Donald, cebine davranarak yanımdan geçti.

Parmaklığın üzerinden boş locaya atlayarak Socks'un peşinden Palmiye Bahçesi'ne doğru koştum. Bir grup insan çember oluşturmuş, yere bakıyor, birbirlerine anlaşılmaz birşeyler söylüyorlardı. Socks kalabalığı yararak ilerledi, ben de onu izledim.

Yerde bir adam yatıyordu, ölmüştü.

- Kim yaptı bunu? diye sordu Socks.

-Şuradaki herif, dedi biri.

Socks kalabalığı iterek yürüdü. Gloria'nın da arkamızda olduğunu görünce biraz şaşırdım.

Ateş eden adam, dirseklerini bara dayamış oturuyordu. Yüzünden kan süzülüyordu. Socks adamın yanına gitti.

- İlk o başladı, Socks, dedi adam. Beni bira şişesiyle öldürmek istedi.

- Monk, seni orospu çocuğu. Socks adamın suratına copuyla bir darbe indirdi. Monk bara çarptı ama, yere düşmedi. Socks adamın suratına tekrar tekrar vurmaya devam etti, vurdukça her yere, etraftaki herkesin üstüne kan sıçrıyordu. Sonunda adamı döve döve yere devirdi.

- Hey Socks, diye seslendi biri.

Elli metre kadar ötede, yine çember oluşturmuş başka bir grup insan, yere bakarak, birbirlerine anlaşılmaz birşeyler söylüyordu. Kalabalığı yararak orta yere vardı, o yerde yatıyordu.

- Lanet olsun, dedi Socks Donald.

Yerde yatan Bayan Layden'di. Alnının orta yerinde tek bir delik vardı. John Maxwell yanında diz çökmüş, kadının başını tutuyordu... sonra başını yavaşça yere bırakıp, doğruldu. Bayan Layden'in başı ağır ağır yana devrildi ve göz yuvasında birikmiş kan yere doğru süzülmeye başladı.

John Maxwell, Gloria ile bana baktı.

- Derbide hakemlik yapmak için geliyordu. Serseri bir

kurşuna hedef oldu, dedi.

- Keşke bana isabet etseydi, dedi Gloria.

- Lanet olsun, dedi Socks.

Hep birlikte kızların soyunma odasında toplandık. Salonda pek az insan kalmıştı, sadece polis memurları ve çok sayıda gazeteci vardı.

- Sanırım sizleri neden burada topladığımı biliyorsunuz, dedi Socks ağır ağır. Ve sanırım neler söyleyeceğimi de biliyorsunuz. Olan biten için artık üzülmenin faydası yok - olur böyle şeyler. Sizler için kötü bir darbe oldu, benim için de öyle. Hem de maratonun tam ilgi görmeye başladığı bir sırada...

- Durumu Rocky ile birlikte gözden geçirip, bin doları aranızda bölüştürmeye karar verdik - üstüne de ben cebimden bin dolar daha koyuyorum. Adam başı elli papel ediyor. Ne dersiniz, yeterince adil mi?

- Evet, dedik.

- Sizce, devam etme şansımız yok mu? diye sordu Kid Kamm.

- Hayır, dedi Socks, başını iki yana sallayarak. Şu Ahlak Derneği ensemizdeyken hiç şansımız yok.

- Çocuklar, dedi Rocky. Birlikte çok keyifli günler geçirdik, sizlerle birlikte çalışmaktan büyük zevk aldım. Belki günün birinde başka bir dans maratonunda yine görüşürüz.

- Parayı ne zaman alıyoruz? diye sordu Vee Lovell.

- Yarın sabah, dedi Socks. Geceyi burada geçirmek isteyenler, her zamanki yerlerinde kalabilirler. Ancak gitmek istiyorsanız, sizi buraya bağlayan birşey yok. Paranızı yarın sabah, saat ondan sonra vereceğim. Şimdilik hoşçakalın, emniyet müdürlüğüne gitmem gerekiyor.

. . . karar
vermiştir
ve . . .

...on üçüncü bölüm

Gloria ile birlikte dans pistinde yürürken topuklarımdan o kadar çok ses çıkıyordu ki, ayaklarımın bana ait olup olmadığından tam olarak emin olamadım. Rocky, ön kapıda bir polis memuruyla birlikte duruyordu.

- Nereye gidiyorsunuz, çocuklar? diye sordu Rocky.

- Biraz hava alacağız, dedi Gloria.

- Geri dönecek misiniz?

- Döneceğiz, dedim. Biraz hava alacağız sadece. Dışarı çıkmayalı o kadar uzun zaman oldu ki.

- Fazla gecikmeyin, dedi Rocky. Dudaklarını anlamlı bir şekilde diliyle sıvazlayarak Gloria'ya baktı.

- ... sen, dedi Gloria, dışarı çıkarken.

Saat sabaha karşı ikiydi. Hava nemli, yoğun ve temizdi. O denli yoğun ve temizdi ki, ciğerlerimin havadan koca koca dilimler ısırdığını hissediyordum.

- Sanırım havalandığınız için halinizden memnunsunuz, dedim ciğerlerime.

Arkama dönüp, binaya baktım.

- Demek onca zamandır bunun içindeydik, dedim. Jonah'ın balinaya bakarken neler hissettiğini şimdi anlıyorum.

- Haydi gel, dedi Gloria.

Binanın yanından yürüyüp, rıhtıma doğru ilerledik. Okyanusun hareketlerine uyarak, bir inip bir kalkarak, gıcırdayıp inleyerek göz alabildiğine uzanıyordu iskele.

- Dalgaların iskeleyi alıp götürmemesi bir mucize, dedim.

- Sen de amma meraklısın şu dalgalara, dedi Gloria.

- Hayır değilim.

- Bir aydır, dalgalardan başka birşeyden bahsetmiyorsun.

- Pekala, bir dakika dikkat kesil, ne demek istediğimi anlayacaksın. Nasıl inip kabardığını hissedeceksin.

- Dikkat kesilmeden de hissedebiliyorum ama, insanın kendinden geçmesi için bir neden göremiyorum yine de. Milyonlarca yıldır böyle devam ediyor.

- Bu okyanusa bayıldığımı sanma sakın. Bir daha görmesem, umurumda bile olmaz. Ömrümün geri kalan kısmına yetecek kadar okyanus oldu içim dışım.

Üzeri nemli bir banka oturduk. İleride, iskelenin ucunda bir yığın adam korkulukların üzerinden balık tutuyordu. Gece kapkaranlıktı; mehtap yoktu, yıldızlar da yoktu. Beyaz köpükten düzensiz bir çizgi kıyı şeridini belirliyordu.

- Hava ne güzel, dedim.

Gloria hiçbir şey söylemedi, uzaklara dalmıştı. Sahilin uzak bir noktasında kümelenmiş ışıklara dikmişti bakışlarını.

- Orası Malibu, dedim. Hani şu sinema yıldızlarının yaşadığı yer.

- Şimdi ne yapacaksın? dedi sonunda.

- Tam olarak bilemiyorum. Yarın Bay Maxwell'e gitmeyi düşünüyorum. Belki bana yardımı dokunur. İlgilenmiş görünüyordu.

- Hep yarın. Büyük fırsatlar, hep yarına kalır.

Kamıştan yapılmış açık deniz oltaları taşıyan iki adam geçti önümüzden. İçlerinden biri, koca bir çekiç kafalı köpekbalığını sürüklüyordu peşinden.

- Bu bebek, kimseye zarar veremez artık, diyordu öteki adama.

- Peki sen ne yapacaksın? diye sordum Gloria'ya.

- İneceğim bu dönmedolaptan. Bıktım bu kepazelikten.

- Kepaze olan nedir?

- Hayat.

- Neden kendini kurtarmayı denemiyorsun. Herşeye kötü tarafından bakıyorsun.

- Bana ahlak dersi verme.

- Hayır ahlak dersi vermiyorum. Ancak hayata karşı tavrını değiştirmen gerekiyor. Biraz yumuşa artık. İlişki kurduğun herkesi etkiliyor tavırların. Mesela beni. Seninle tanışmadan önce, hayatta başarısızlığa da uğrayabileceğimi düşünmezdim hiç. Aklıma bile getirmemiştim. Ama şimdi...

- Sana kim öğretti böyle konuşmayı. Bunları kendi başına düşünmüş olamazsın.

- Hayır, ben düşündüm.

Malibu'dan yana okyanusa baktı.

- Kendimi aldatmamın yararı yok. Nereye vardığımı biliyorum...

Hiçbir şey söylemeden, okyanusa bakarak Hollywood'u düşündüm. Acaba günün birinde oraya gidebilecek miydim, yoksa bir dakika içinde gözlerimi yeniden Arkansas'ta açıp, gün ışımadan gazeteleri almak için aşağı mı koşturacaktım.

- Orospu çocuğu, diyordu Gloria kendi kendine. Bana öyle bakmamalıydın. Ben iyi biri değilim.

- Haklı, dedim kendi kendime. Doğru söylüyor, iyi biri değil.

- O gün, Dallas'ta ölseydim keşke, dedi. O doktorun hayatımı sadece tek bir nedenle kurtardığını düşüneceğim hep.

Hiçbir şey demeden okyanusa bakarken, iyi olmadığını söylemekle ne kadar isabetli konuştuğunu ve o gün Dallas'ta ölmemiş olmasının ne kadar kötü olduğunu düşündüm. Ölmesi çok daha iyi olurdu kuşkusuz.

- Ben uyumsuz biriyim. Kimseye verecek birşeyim yok. Bana öyle bakmaktan vazgeç.

- Ben sana bakmıyorum ki. Yüzümü görmüyorsun bile.

- Hayır görüyorum.

Yalan söylüyordu. Yüzümü göremezdi, çünkü ortalık çok karanlıktı.

- Sence içeri girsek daha iyi olmaz mı? Rocky seni görmek istiyordu.

- Bırak şunu. Ne istediğini çok iyi biliyorum ama, bir daha asla elde edemeyecek. Hiç kimse elde edemeyecek.

- Neyi?

- Bilmiyor musun?

- Neyi bilmiyor muyum?

- Rocky'nin ne istediğini.

- Ah, tabii. Şimdi düştü.

- Bütün erkeklerin istediği de bu. Neyse benim itirazım yok. Rocky'ye vermekte de bir sakınca görmedim; benim ona verdiğim kadar, o da bana zevk verdi, ama bir de hamile kaldığımı düşün.

- Sadece bunu düşünmüyorsun, değil mi?

- Hayır, sadece bunu düşünüyorum. Bu seferkine kadar hep önlemimi alırdım. Ben çocuk doğurursam ne olur, bir düşün. Büyüyünce aynı bizim gibi olur.

- Böyle olsun istemiyorum, dedi. Her neyse, ben yolun sonuna geldim artık. Dünya, yaşanmayacak kadar iğrenç ve ben yolun sonundayım. Benim için en iyisi ölmek, geri kalanlar için de öyle. Bulaştığım herşeyi berbat ediyorum. Sen kendin söyledin.

- Ne zaman söyledim?

- Birkaç dakika önce. Benimle tanışmadan önce, başarısızlığı asla düşünmediğini söyledin... Bu benim suçum değil. Elimden birşey gelmiyor... Bir kere kendimi öldürmeyi denedim ama, başaramadım ve bir daha da deneyecek cesareti bulamadım... Dünyaya bir iyiliğin dokunsun istemez misin?

Hiçbir şey söylemeden okyanusun kazıklara vuran sesini, iskelenin alçalıp yükselmesini dinledim ve söylediği herşeyin doğru olduğunu düşündüm.

Gloria çantasını karıştırdı. Çantadan çıkardığı elinde küçük bir tabanca tutuyordu. Bu tabancayı daha önce görmemiştim ama, hiç şaşırmadım. En ufak bir şaşkınlık bile geçirmedim.

- Al işte, diyerek tabancayı bana uzattı.

- İstemiyorum, bırak onu. Haydi gel, içeri girelim. Üşüdüm ben.

- Al şunu da, Tanrı adına bitir işimi, diyerek tabancayı zorla elime tutuşturdu. Vur beni. Beni acılarımdan kurtarmanın tek yolu bu.

- Haklı, dedim kendi kendime. Onu acılarından kurtarmanın tek yolu bu. Çocukluğumda yaz aylarını, büyükbabamın Arkansas'taki çiftliğinde geçirirdim. Bir gün, kocaman bir kazanın içinde sabun yapan büyükannemi izlerken, büyükbabam bahçeden telaşla koşarak geldi. Nellie'nin bacağı kırıldı, dedi. Büyükannemle birlikte çiti aşarak, büyükbabamın çift sürdüğü tarlaya gittik. Yaşlı Nellie, yere yatmış, hala sabana

koşulu vaziyette kişniyordu. Orada öylece durup ona bakakaldık, sadece baktık. Büyükbabam, Chickamauga Ridge Savaşı'ndan kalma tüfeğiyle geri döndü. Ayağı çukura girdi, dedi Nellie'nin başını okşayarak. Büyükannem başımı öbür yana çevirdi. Ağlamaya başladım. Patlayan silah sesini duydum. O sesi hala duyarım. Koşup yere kapaklandım, Nellie'nin boynuna sarıldım. O atı severdim. O anda büyükbabamdan nefret ettim. Ayağa kalkıp yanına gittim, yumruklarımla bacaklarını dövmeye başladım... O gün ilerleyen saatlerde, kendisinin de Nellie'yi çok sevdiğini, ancak onu vurması gerektiğini söyledi. Ona yapabileceğim en büyük iyilik buydu, dedi. Çünkü o artık iyi değildi. Onu acılarından kurtarmanın tek yolu buydu...

Tabanca elimde duruyordu.

- Pekala, dedim Gloria'ya. Ne zaman olacağını söyle.

- Ben hazırım.

- Nereden?

- Tam şuradan. Şakağımdan.

Büyük bir dalga patlayınca iskele yerinden oynadı.

-Şimdi mi?

-Şimdi.

Onu vurdum.

İskele yine oynadı, sular foşurdayarak okyanusa geri döndü.

Tabancayı korkuluğun üzerinden fırlattım.

Polislerden biri arka koltukta benimle birlikte oturuyordu, diğeri de direksiyondaydı. Çok hızlı gidiyorduk, siren çalıyordu. Dans maratonunda bizi uyandırmak için kullandıkları sirenin aynısıydı.

- Onu neden öldürdün? diye sordu arka koltuktaki polis.

- Kendisi istedi.

- Dediğini duydun mu, Ben?

- Ne kadar da yardımsevermiş, piç kurusu, dedi Ben omzunun üzerinden bakarak.

- Tek nedenin bu mu? diye sordu arka koltuktaki polis.

- Atları da vururlar, dedim.

ATLARI DA VURURLAR

Horace McCoy

"Umutsuzluğun ve dansın romanı"

Çevirem: Ayşe Ö. KARASU

1930'larm Amerika'sı... Horace McCoy, güçlü romanı Atları da Vururlar'da, 1929 krizini izleyen, işsizlik ve ekonomik çöküntü yıllarında, bütün ülkeye yayılan, insanlık dışı yönüyle yoğun eleştirilere hedef olan ve sonunda yasaklanan dans maratonlarından birini anlatıyor. O dans pistlerinde ve tribünlerde, çoğunluğun farkına bile varmadığı şiddete ışık tutuyor.

"Yazar, bu kısa romanında, dil ve ifade kaygısı taşımıyor; en acımasız yönüyle yaşamı anlatıyor. Bu nedenle, böyle bir kitap okumak istemiyorsanız, okumaym."

— Saturday Review of Literature

"...Kirli, hastalıklı, duygusuz ama heyecan verici... İşte sinir patlamasının nedeni -ve belki de anlamı- oydu."

— The New Republic

ISBN 975-7132-27-6
9 789757 132271

SCALA YAYINCILIK